

U S T A W A

z dnia

o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady uzyskiwania prawa wykonywania zawodu psychologa;
- 2) zasady i warunki wykonywania zawodu psychologa;
- 3) zasady organizacji i działania samorządu zawodowego psychologów;
- 4) zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

Art. 2. Przepisy ustawy nie naruszają wynikających z odrębnych przepisów:

- 1) uprawnień i obowiązków osób, które ukończyły studia magisterskie na kierunku psychologia oraz uzyskały tytuł zawodowy magistra;
- 2) zasad dotyczących wydawania orzeczeń psychologicznych oraz terminu ich ważności;
- 3) trybu odwoławczego w zakresie orzecznictwa psychologicznego.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dokumentacji psychologicznej – należy przez to rozumieć zbiór wszystkich materiałów zebranych w związku z udzielaniem przez psychologa świadczeń psychologicznych;
- 2) metodach psychologicznych – należy przez to rozumieć:
 - a) testy psychologiczne – wystandardyzowane, obiektywne, o sprawdzonej trafności i rzetelności techniki pomiaru właściwości psychologicznych,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, ustawę z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o opiniodawczych zespołach sądowych specjalistów, ustawę z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe, ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 17.

- b) inne metody i techniki psychologiczne – techniki służące przeprowadzeniu procesu diagnozy psychologicznej, które obejmują w szczególności: rozmowę, wywiad, metodę biograficzną, obserwację, analizę próbek zachowania, techniki projekcyjne, genogram, eksperyment kliniczny, eksperyment naturalny (społeczny), eksperyment laboratoryjny;
- 3) odbiorcy świadczeń psychologicznych – należy przez to rozumieć osobę lub grupę osób objętą świadczeniami psychologicznymi;
- 4) państwie członkowskim Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederację Szwajcarską;
- 5) rzeczniku dyscyplinarnym – należy przez to rozumieć Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego i regionalnego rzecznika dyscyplinarnego;
- 6) sądzie dyscyplinarnym – należy przez to rozumieć Krajowy Sąd Dyscyplinarny i regionalny sąd dyscyplinarny;
- 7) świadczeniu usługi transgranicznej – należy przez to rozumieć udzielanie tymczasowo lub okazjonalnie świadczenia psychologicznego w Rzeczypospolitej Polskiej przez psychologa z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, uprawnionego do wykonywania zawodu psychologa w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 4. 1. Zawód psychologa jest zawodem zaufania publicznego.

2. Tytuł zawodowy „psycholog” podlega ochronie prawnej.

3. Tytułem zawodowym psychologa może posługiwać się osoba, która posiada prawo wykonywania zawodu psychologa.

Art. 5. Minister właściwy do spraw pracy sprawuje nadzór nad samorządem zawodowym psychologów, zwanym dalej „samorządem psychologów”, w zakresie i formach określonych niniejszą ustawą.

Rozdział 2

Prawo wykonywania zawodu psychologa

Art. 6. 1. Psycholog uzyskuje prawo wykonywania zawodu z dniem wpisu do Rejestru Psychologów, zwanego dalej „Rejestrem”, z zastrzeżeniem art. 17 ust. 6.

2. Rejestr prowadzi regionalna rada psychologów, zwana dalej „regionalną radą”, w systemie teleinformatycznym udostępnianym przez Krajową Radę Psychologów, zwaną dalej „Krajową Radą”.

3. Wpisu do Rejestru dokonuje regionalna rada właściwa ze względu na adres zamieszkania psychologa. W przypadku osób będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, które nie posiadają miejsca zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej, wpisu do Rejestru dokonuje regionalna rada właściwa dla m.st. Warszawy.

4. Po wpisie do Rejestru psycholog przynależy do tej regionalnej izby, której rada dokonała wpisu, z zastrzeżeniem art. 16.

5. Regionalna rada wpisuje do Rejestru osobę, która spełnia następujące wymagania:

1) ukończyła w Rzeczypospolitej Polskiej:

a) studia pierwszego stopnia na kierunku psychologia i studia drugiego stopnia na kierunku psychologia oraz uzyskała tytuł zawodowy magistra albo

b) jednolite studia magisterskie na kierunku psychologia oraz uzyskała tytuł zawodowy magistra lub

2) posiada dyplom wydany w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, uznany za równoważny z dyplomem ukończenia studiów na kierunku psychologia uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, potwierdzający formalne kwalifikacje psychologa, lub

3) posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu psychologa nabyte w państwie członkowskim Unii Europejskiej, uznane w Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334);

4) korzysta w pełni z praw publicznych oraz ma pełną zdolność do czynności prawnych;

5) swoim dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu psychologa, w szczególności nie była prawomocnie skazana za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego;

6) legitymuje się znajomością języka polskiego co najmniej na poziomie B2 w skali globalnej biegłości językowej według „Common European Framework of Reference for Languages: learning, teaching, assessment (CEFR) – Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie (ESOKJ)”, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 3.

6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, uważa się za spełniony, jeżeli wnioskodawca ukończył studia w języku polskim lub uzyskał świadectwo dojrzałości po zdaniu egzaminu dojrzałości w języku polskim.

7. Rejestr jest rejestrem publicznym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717).

8. Rejestr zawiera następujące dane:

- 1) numer i datę wpisu do Rejestru;
- 2) dane osobowe dotyczące psychologa:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) nazwisko rodowe,
 - c) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które go wydało,
 - d) obywatelstwo,
 - e) adres zamieszkania,
 - f) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej,
 - g) dane dotyczące wykształcenia, a w tym:
 - nazwę i adres siedziby uczelni,
 - numer i datę wydania dyplomu,
 - tytuł zawodowy;
- 3) informację o dopełnieniu obowiązku doskonalenia zawodowego, o którym mowa w art. 29 ust. 1;
- 4) datę skreślenia z Rejestru wraz z podaniem przyczyny;
- 5) informację o zawieszeniu w wykonywaniu zawodu psychologa;
- 6) informację o zaprzestaniu wykonywania zawodu, o którym mowa w art. 30.

9. Wpisów i zmian, w tym skreśleń w Rejestrze, dokonuje właściwa regionalna rada.

Art. 7. 1. Rejestr jest jawny w zakresie następujących danych:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) numer i datę wpisu do Rejestru;
- 3) adnotację wykonujący zawód/niewykonyjący zawodu.

2. Adnotację o niewykonywaniu zawodu, o której mowa w ust. 1 pkt 3 zamieszcza się w przypadkach wskazanych w art. 30 lub art. 94 ust. 1 pkt 5.

3. Wniosek o wpis do Rejestru, zwany dalej „wnioskiem”, jest składany w formie pisemnej do właściwej regionalnej rady.

4. Wpis do Rejestru jest dokonywany w terminie 14 dni od dnia, w którym uchwała, o której mowa w art. 13 ust. 1, stała się ostateczna.

Art. 8. 1. Krajowa Rada udostępnia na stronie internetowej Krajowej Izby Psychologów, zwanej dalej „Krajową Izbą”, Rejestr obejmujący dane, o których mowa w art. 7 ust. 1.

2. Psycholog ma obowiązek zgłoszenia zmiany danych objętych wnioskiem w terminie 30 dni od dnia zaistnienia zmiany. Zgłoszenie dokonywane jest w formie dokumentowej, o której mowa w art. 77² ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237). W przypadku zmiany imienia (imion) i nazwiska, do zgłoszenia dołącza się kopie dokumentów potwierdzających zmianę.

Art. 9. 1. Wniosek zawiera następujące dane dotyczące osoby ubiegającej się o przyznanie prawa wykonywania zawodu psychologa:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które go wydało;
- 4) obywatelstwo;
- 5) adres zamieszkania;
- 6) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 18 ust. 2, wniosek zawiera imię i nazwisko opiekuna oraz numer wpisu do Rejestru, z którym psycholog chce współpracować wraz z pisemną zgodą opiekuna.

Art. 10. 1. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające wykształcenie lub kwalifikacje:
 - a) w przypadku osoby, o której mowa w art. 6 ust. 5 pkt 1, oryginały lub notarialnie poświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w tym przepisie,
 - b) w przypadku osoby, o której mowa w art. 6 ust. 5 pkt 2, urzędowo tłumaczone na język polski oryginały lub notarialnie poświadczone za zgodność z oryginałem

kopie dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w tym przepisie,

- c) w przypadku osoby, o której mowa w art. 6 ust. 5 pkt 3, decyzję w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej;
- 2) pisemne oświadczenie następującej treści: „Świadomy/Świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że nie byłem skazany/nie byłam skazana prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa umyślnego ściganego z oskarżenia publicznego oraz nie toczy się przeciwko mnie jakiegokolwiek postępowanie karne o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego.”;
- 3) pisemne oświadczenie następującej treści: „Świadomy/Świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że korzystam z pełni praw publicznych oraz posiadam pełną zdolność do czynności prawnych.”;
- 4) dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 14 ust. 1.

2. Cudzoziemiec niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej oprócz dokumentów, o których mowa w ust. 1, dołącza dodatkowo:

- 1) notarialnie poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię dokumentu, na podstawie którego uzyskał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub innego dowodu potwierdzającego posiadanie przez cudzoziemca prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) oryginał lub notarialnie poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 6 albo ust. 6.

3. Osoby będące obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej i osoby będące obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej oprócz dokumentów, o których mowa w ust. 1, dołączają dodatkowo oświadczenie o znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania zawodu psychologa.

4. Dokumenty w języku obcym przedkłada się z urzędowym tłumaczeniem na język polski dokonywanym przez:

- 1) tłumacza przysięgłego wpisanego na listę prowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości;
- 2) tłumacza przysięgłego uprawnionego do dokonywania takich tłumaczeń w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG);
- 3) konsula.

5. Do dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 3, stosuje się przepis art. 31 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1378 i 1615).

Art. 11. 1. Jeżeli wniosek nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 9 i art. 10, regionalna rada wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia wniosku, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

2. Wniosek, który nie został uzupełniony lub poprawiony w terminie, o którym mowa w ust. 1, pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 12. Do prowadzenia przez regionalną radę postępowań w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu psychologa nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz świadczenia przez psychologów usług transgranicznych, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2025 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 13. 1. Uchwała regionalnej rady w przedmiocie wpisu do Rejestru jest podejmowana w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku lub wykonania wezwania, o którym mowa w art. 11 ust. 1.

2. Regionalna rada odmawia dokonania wpisu do Rejestru w przypadku:

- 1) stwierdzenia niespełnienia wymogów, o których mowa w art. 6–10;
- 2) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej określonej w art. 94 ust. 1 pkt 6, z zastrzeżeniem art. 121.

3. Od uchwały, o której mowa w ust. 2, wnioskodawcy służy odwołanie do Krajowej Rady, w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.

4. Krajowa Rada rozpatruje odwołanie w terminie 30 dni od jego doręczenia i wydaje uchwałę.

5. Do uchwał regionalnej rady i Krajowej Rady stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dotyczące decyzji administracyjnej.

6. W wypadku niepodjęcia uchwały przez regionalną radę w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niepodjęcia uchwały przez Krajową Radę w terminie, o którym mowa w ust. 4, wnioskodawcy służy skarga na bezczynność do sądu administracyjnego.

7. Od ostatecznej uchwały w przedmiocie wpisu do Rejestru przysługuje wnioskodawcy skarga do sądu administracyjnego. Skargę do sądu administracyjnego może wnieść także minister właściwy do spraw pracy.

8. W sprawach ostatecznej uchwały w przedmiocie wpisu do Rejestru minister właściwy do spraw pracy może wziąć udział w toczącym się postępowaniu sądownoadministracyjnym na prawach przysługujących prokuratorowi. Przepis art. 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 i 1685), stosuje się odpowiednio.

Art. 14. 1. Od wniosku regionalna rada pobiera opłatę w wysokości nie wyższej niż 10% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród

z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w roku poprzedzającym rok, w którym wniosek został złożony, w drodze obwieszczenia, do dnia 15 stycznia każdego roku, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”.

2. Wniosek o:

- 1) zmianę danych objętych wnioskiem o wpis do Rejestru,
 - 2) skreślenie z Rejestru
- nie podlega opłacie.

3. Regionalna rada wydaje zaświadczenie o wpisie do Rejestru. Za wydanie zaświadczenia regionalna rada pobiera opłatę w wysokości nie wyższej niż 1% przeciętnego wynagrodzenia. Zaświadczenie zawiera następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) numer i datę wpisu do Rejestru;
- 3) adnotację o wykonywaniu lub niewykonywaniu zawodu w dacie wydania zaświadczenia;
- 4) wskazanie czynności, co do których psycholog jest ograniczony w wykonywaniu zawodu i okresu obowiązywania tego ograniczenia, w przypadku, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4.

4. Na wniosek psychologa regionalna rada wydaje:

- 1) zaświadczenie potwierdzające, że psycholog uzyskał w Rzeczypospolitej Polskiej prawo wykonywania zawodu oraz że otrzymał dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji zawodowych w celu uznania tych kwalifikacji w państwie członkowskim Unii Europejskiej;

2) zaświadczenie potwierdzające, że psycholog posiada prawo wykonywania zawodu, którego nie został pozbawiony ani które nie zostało zawieszony, oraz że nie został ukarany przez sąd dyscyplinarny;

3) inne zaświadczenia wymagane przez właściwe organy innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej.

5. Do opłaty za wydanie zaświadczeń, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 3 mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2025 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

6. Do opłaty za wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

7. Opłaty, o których mowa w ust. 1, 3, 5 i 6, stanowią dochód samorządu psychologów.

Art. 15. 1. Skreślenie z Rejestru następuje na skutek uchwały regionalnej rady stwierdzającej utratę prawa wykonywania zawodu psychologa, podjętej w razie:

- 1) śmierci psychologa;
- 2) zakończenia wobec psychologa postępowania dotyczącego negatywnej opinii, o którym mowa w art. 20 ust. 8 i 9;
- 3) złożenia przez psychologa wniosku o skreślenie z Rejestru, z zastrzeżeniem art. 65 ust. 3;
- 4) prawomocnego orzeczenia wobec psychologa środka karnego w postaci utraty praw publicznych;
- 5) prawomocnie orzeczonej wobec psychologa utraty albo ograniczenia zdolności do czynności prawnych;
- 6) prawomocnego skazania psychologa za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego;
- 7) prawomocnego orzeczenia wobec psychologa kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 6;
- 8) prawomocnego orzeczenia wobec psychologa środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu;
- 9) utraty przez cudzoziemca niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 10) trwałej niezdolności do wykonywania zawodu psychologa, o której mowa w ust. 4.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 13 ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.

3. Niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 – 6 i 8, sąd wydający orzeczenie zawiadamia o jego wydaniu właściwą regionalną radę oraz każdy podmiot, w którym psycholog jest zatrudniony.

4. Regionalna rada na podstawie orzeczenia lekarskiego i po przeprowadzeniu szczegółowego postępowania wyjaśniającego może podjąć uchwałę o trwałej niezdolności psychologa do wykonywania zawodu.

5. Na uchwałę regionalnej rady, o której mowa w ust. 4, psychologowi służy odwołanie do Krajowej Rady. Przepisy art. 13 ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 16. 1. Psycholog wpisany do Rejestru może przynależeć tylko do jednej regionalnej izby.

2. Psycholog może zmienić przynależność do regionalnej izby, jeżeli nie wszczęto przeciwko niemu postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

3. Psycholog, o zmianie przynależności do regionalnej izby, zawiadamia w formie pisemnej regionalną radę izby, do której dotychczas przynależał oraz regionalną radę nowo obranej izby.

4. Regionalna rada nowo obranej izby dokonuje zmiany w Rejestrze w terminie 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3.

5. Regionalna rada nowo obranej izby zawiadamia regionalną radę izby, do której psycholog dotychczas przynależał, o dokonanej zmianie w Rejestrze w terminie 14 dni od dnia dokonania zmiany.

6. Regionalna rada po otrzymaniu zawiadomienia o zmianie w Rejestrze, o której mowa w ust. 5, przekazuje akta osobowe i dyscyplinarne psychologa nowo obranej regionalnej radzie.

Rozdział 3

Zasady wykonywania zawodu psychologa

Art. 17. 1. Po uzyskaniu wpisu do Rejestru, psycholog współpracuje z opiekunem w sprawach dotyczących rozwoju zawodowego.

2. Celem współpracy z opiekunem jest udzielanie wsparcia psychologowi rozpoczynającemu wykonywanie zawodu psychologa przez wzmacnianie kompetencji zawodowych oraz zapoznawanie z praktycznymi aspektami etycznych standardów wykonywania tego zawodu.

3. Opiekunem jest psycholog, który wykonuje zawód psychologa co najmniej przez 3 lata i złożył właściwej regionalnej radzie pisemne oświadczenie o następującej treści: „Świadomy/Świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że wykonuję zawód psychologa przez co najmniej 3 lata.”.

4. Opiekun ustala z psychologiem indywidualny plan rozwoju zawodowego.

5. Krajowa Rada ustala zasady i formy realizacji współpracy z opiekunem, w szczególności:

- 1) liczbę godzin współpracy, jednak nie mniej niż 750 godzin i nie więcej niż 900 godzin;
- 2) wzory dokumentów poświadczających tę współpracę, w tym wzór notatki o odbytym spotkaniu, która zawiera co najmniej imię i nazwisko psychologa, imię i nazwisko oraz podpis opiekuna, a także określenie tematyki spotkania lub konsultacji z opiekunem;
- 3) szczegółowe elementy opinii końcowej, o której mowa w art. 20 ust. 2, w zakresie nieuregulowanym przez ustawę;
- 4) szczegółowe elementy opinii okresowej, o której mowa w art. 20 ust. 3, w zakresie nieuregulowanym przez ustawę;
- 5) rekomendacje dla opiekunów dotyczące sposobu współpracy, które zawierają co najmniej wytyczne dotyczące sposobu weryfikacji rzetelności pracy psychologa oraz znajomości i praktycznego zastosowania ustawy i Kodeksu Etyki Zawodowej;
- 6) listę zagadnień do omówienia w ramach współpracy z opiekunem, uwzględniającą co najmniej zasady etyki zawodowej, praktyczne aspekty zastosowania wiedzy z zakresu psychologii, zasady udzielania świadczeń psychologicznych, w tym przestrzegania tajemnicy zawodowej, prowadzenia dokumentacji psychologicznej, zgody na wykonywanie świadczeń psychologicznych;
- 7) formę współpracy z opiekunem, w tym obowiązkową liczbę godzin spotkań w trybie stacjonarnym.

6. Psycholog, którego dotyczy obowiązek współpracy z opiekunem, do czasu wydania opinii pozytywnej, o której mowa w art. 20 ust. 2, nie jest uprawniony do udzielania świadczeń psychologicznych na potrzeby postępowania przygotowawczego w ramach postępowania karnego, postępowań sądowych, postępowań administracyjnych oraz postępowań rekrutacyjnych do publicznych: organów, instytucji, jednostek budżetowych oraz służb mundurowych.

Art. 18. 1. Regionalna rada wskazuje opiekuna w terminie 30 dni od dnia wpisu do Rejestru.

2. Psycholog we wniosku może zaproponować opiekuna spełniającego warunek, o którym mowa w art. 17 ust. 3. W tym przypadku wskazanie opiekuna wymaga jego uprzedniej pisemnej zgody. Jeżeli uzasadniają to szczególne okoliczności regionalna rada może wskazać innego opiekuna.

3. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, wskazany psycholog ma obowiązek podjęcia się współpracy jako opiekun. Regionalna rada może zwolnić psychologa z pełnienia roli opiekuna na jego pisemny wniosek wyłącznie w uzasadnionych przypadkach.

Art. 19. 1. Na uzasadniony wniosek o zmianę opiekuna, złożony w formie pisemnej przez psychologa lub opiekuna, regionalna rada wskazuje innego opiekuna, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku.

2. W przypadku zmiany opiekuna, przy ustalaniu liczby godzin współpracy, uwzględnia się ilość godzin współpracy zrealizowaną z poprzednim opiekunem.

Art. 20. 1. Okres współpracy z opiekunem nie może być krótszy niż 9 miesięcy i nie może przekroczyć 24 miesięcy, począwszy od dnia doręczenia psychologowi pisemnej informacji o wskazaniu opiekuna przez regionalną radę. W uzasadnionych przypadkach regionalna rada może na wniosek psychologa przedłużyć na czas określony okres współpracy z opiekunem.

2. W terminie 30 dni od dnia zakończenia współpracy z opiekunem, opiekun wydaje pisemną opinię końcową na temat rozwoju zawodowego i możliwości kontynuacji wykonywania zawodu przez psychologa. Opinia końcowa może być pozytywna albo negatywna, jednakże w przypadku niepodjęcia współpracy z opiekunem, opiekun jest zobowiązany wydać opinię negatywną.

3. Opinia końcowa jest sporządzana w oparciu o co najmniej 5 opinii okresowych, wydawanych po każdych zrealizowanych 150 godzinach współpracy z opiekunem. W przypadku zmiany opiekuna nowy opiekun bierze pod uwagę opinie okresowe wydane przez poprzedniego opiekuna.

4. Opiekun przekazuje wydane opinie okresowe do wiadomości psychologa.

5. Opinia końcowa zawiera:

- 1) imię i nazwisko opiekuna wydającego opinię wraz z numerem wpisu do Rejestru;
- 2) imię i nazwisko psychologa współpracującego z opiekunem wraz z numerem wpisu do Rejestru;
- 3) datę wydania opinii;

4) wskazanie liczby godzin zrealizowanej współpracy z opiekunem;

5) uzasadnienie, które składa się z:

a) oceny rzetelności wykonywania zawodu psychologa,

b) oceny znajomości i zastosowania w praktyce ustawy i Kodeksu Etyki Zawodowej przez psychologa współpracującego z opiekunem;

6) podpis opiekuna;

7) pouczenie o prawie do odwołania, o którym mowa w ust. 8.

6. Do opinii końcowej załącza się opinie okresowe wydane w całym okresie współpracy z opiekunem.

7. Opiekun przekazuje opinię końcową regionalnej radzie właściwej dla psychologa współpracującego z opiekunem oraz psychologowi.

8. W przypadku negatywnej opinii końcowej, psychologowi służy odwołanie do regionalnej rady, o której mowa w ust. 7, w terminie 14 dni od dnia doręczenia opinii.

9. Regionalna rada rozpatruje odwołanie w drodze uchwały, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

10. Przepis art. 13 ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

11. Opinia okresowa zawiera:

1) imię i nazwisko opiekuna wydającego opinię wraz z numerem wpisu do Rejestru;

2) imię i nazwisko psychologa współpracującego z opiekunem wraz z numerem wpisu do Rejestru;

3) datę wydania opinii;

4) wskazanie liczby godzin współpracy z opiekunem zrealizowanych według stanu na dzień wydania opinii;

5) uzasadnienie zawierające ocenę rzetelności wykonywania zawodu psychologa;

6) podpis opiekuna.

Art. 21. Do zadań opiekuna należy w szczególności:

1) doradztwo w zakresie ukierunkowania rozwoju zawodowego;

2) kształtowanie pożądanых zachowań i wartości spójnych z istotą wykonywanego zawodu psychologa oraz obowiązującymi przepisami;

3) wsparcie psychologa, w szczególności w zakresie doboru metod diagnostycznych i metod pracy;

4) monitorowanie postępów w nabywaniu umiejętności zawodowych.

Art. 22. 1. Od dnia wpisu do Rejestru psycholog wykonuje zawód samodzielnie.

2. Psycholog wykonuje zawód zgodnie z aktualnym stanem wiedzy psychologicznej, z należytą starannością oraz z zasadami etyki zawodowej określonymi w Kodeksie Etyki Zawodowej, a także z poszanowaniem prywatności i godności osobistej odbiorców świadczeń psychologicznych oraz osób trzecich. Psycholog jest obowiązany do ochrony danych osobowych uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu.

Art. 23. 1. Wykonywanie zawodu psychologa polega na udzielaniu świadczeń psychologicznych.

2. Świadczeniami psychologicznymi są następujące działania:

- 1) diagnoza psychologiczna, polegająca na rozpoznawaniu za pomocą metod psychologicznych, opartych na dowodach naukowych, właściwości funkcjonowania psychologicznego odbiorcy świadczeń psychologicznych oraz jego psychologicznych przyczyn i skutków;
- 2) opiniowanie psychologiczne, polegające na opisie aktualnego funkcjonowania psychologicznego odbiorcy świadczeń psychologicznych, sporządzonym na piśmie na podstawie przeprowadzonego badania psychologicznego;
- 3) orzekanie psychologiczne, polegające na formułowaniu na piśmie diagnozy psychologicznej o aktualnym funkcjonowaniu odbiorcy świadczeń psychologicznych na podstawie przepisów odrębnych;
- 4) udzielanie pomocy psychologicznej, polegającej na stosowaniu form oddziaływania psychologicznego ukierunkowanych na rozwój, podnoszenie jakości życia, profilaktykę, zachowanie i przywracanie zdrowia psychicznego, zapobieganie, zmniejszanie i usuwanie nieprawidłowości dotyczących zdrowia psychicznego odbiorcy świadczeń psychologicznych oraz wsparcie w sytuacji doświadczenia kryzysu, traumy lub stresu;
- 5) prowadzenie psychoterapii przez psychologa w przypadku nabycia przez niego uprawnień psychoterapeuty na podstawie odrębnych przepisów.

3. Świadczenie psychologiczne, o którym mowa w ust. 2 pkt 5, nie ogranicza prawa do prowadzenia psychoterapii osobom, które nabyły na podstawie odrębnych przepisów uprawnienia psychoterapeuty i nie posiadają prawa do wykonywania zawodu psychologa.

Art. 24. Za wykonywanie zawodu psychologa uważa się również:

- 1) prowadzenie przez psychologa badań naukowych i prac rozwojowych w zakresie psychologii;

- 2) prowadzenie przez psychologa działalności dydaktycznej w zakresie psychologii;
- 3) prowadzenie przez psychologa działalności w zakresie doskonalenia zawodowego psychologów;
- 4) kierowanie przez psychologa pracą zawodową osób wykonujących zawód psychologa;
- 5) sprawowanie funkcji z wyboru w organach samorządu psychologów lub wykonywanie pracy na rzecz tego samorządu w zakresie realizacji jego zadań.

Art. 25. 1. Podjęcie i wykonywanie świadczeń psychologicznych następuje za zgodą odbiorcy świadczeń psychologicznych, po uprzednim poinformowaniu odbiorcy świadczeń psychologicznych o jego prawach określonych w ustawie oraz celu i zakresie planowanych świadczeń psychologicznych.

2. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, w przypadku gdy odbiorcą świadczeń psychologicznych jest małoletni lub osoba ubezwłasnowolniona, zgodę wyraża jego przedstawiciel ustawowy, a w sytuacji braku przedstawiciela ustawowego opiekun faktyczny, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 581), po otrzymaniu informacji o prawach odbiorcy świadczeń psychologicznych określonych w ustawie oraz celu i zakresie planowanych świadczeń psychologicznych.

3. Jeżeli odbiorca świadczeń psychologicznych ukończył 16 lat, dla podjęcia i wykonywania świadczeń psychologicznych wymagana jest także jego zgoda, po uprzednim udzieleniu informacji o jego prawach określonych w ustawie oraz celu i zakresie planowanych świadczeń psychologicznych.

4. Jeżeli osoba ubezwłasnowolniona jest w stanie z rozeznaniem wypowiedzieć opinię w sprawie skorzystania ze świadczeń psychologicznych, wymagana jest także zgoda tej osoby. Przepis ust. 1 w zakresie udzielenia informacji o prawach odbiorcy świadczeń psychologicznych określonych w ustawie oraz celu i zakresie planowanych świadczeń psychologicznych stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku sprzecznych oświadczeń odbiorcy świadczeń psychologicznych, o którym mowa w ust. 3 i 4, i jego przedstawiciela ustawowego, zgodę na podjęcie i wykonywanie świadczeń psychologicznych wyraża sąd opiekuńczy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania odbiorcy świadczeń psychologicznych.

6. Jeżeli odbiorca świadczeń psychologicznych nie ukończył 16 lat i jest w stanie z rozeznaniem wypowiedzieć opinię w sprawie skorzystania ze świadczeń psychologicznych, psycholog powinien wysłuchać jego zdania.

7. Podjęcie i wykonywanie świadczeń psychologicznych wobec odbiorcy świadczeń psychologicznych, który nie ukończył 16 lat, oraz wobec osoby ubezwłasnowolnionej następuje po uprzednim udzieleniu przystępnej informacji o ich prawach określonych w ustawie oraz celu i zakresie planowanych świadczeń psychologicznych.

8. Zgoda, o której mowa w ust. 1–4, nie jest wymagana w przypadku, gdy obowiązek poddania się świadczeniom psychologicznym wynika z odrębnych przepisów.

9. Zgoda, o której mowa w ust. 2, nie jest wymagana, gdy małoletni lub osoba ubezwłasnowolniona zwróci się z uzasadnioną potrzebą objęcia go pomocą psychologiczną w sytuacji doświadczania kryzysu, traumy lub stresu.

10. Po udzieleniu świadczeń psychologicznych psycholog informuje odbiorcę świadczeń psychologicznych, jego przedstawiciela ustawowego lub opiekuna faktycznego o swoich wnioskach, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. Przepis stosuje się do osób, o których mowa w ust. 3 i 4.

Art. 26. 1. Psycholog wykonując zawód nie jest związany poleceniem co do treści diagnozy psychologicznej, opinii psychologicznej, orzeczenia psychologicznego lub doboru metod psychologicznych.

2. Psycholog ma prawo odmówić udzielenia świadczeń psychologicznych w sytuacji, gdy jest to wskazane w Kodeksie Etyki Zawodowej, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Psycholog ma obowiązek udzielać świadczeń psychologicznych w każdym przypadku, gdy zwłoka w jej udzieleniu mogłaby spowodować niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia. Przepisu art. 25 ust. 2 nie stosuje się.

4. Przepis ust. 3 stosuje się również w przypadku, gdy odbiorca świadczeń psychologicznych, o którym mowa w art. 25 ust. 2, nie ma przedstawiciela ustawowego ani opiekuna faktycznego albo porozumienie się z tymi osobami jest niemożliwe.

5. W przypadku odmowy udzielenia świadczeń psychologicznych psycholog ma obowiązek bez zbędnej zwłoki uprzedzić o tym odbiorcę świadczeń psychologicznych lub jego przedstawiciela ustawowego. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej psycholog, który odmówił udzielenia świadczeń wskazuje innego psychologa lub instytucję, gdzie odbiorca świadczeń psychologicznych może uzyskać właściwe świadczenia psychologiczne.

6. Odmowę udzielenia świadczeń psychologicznych psycholog odnotowuje i uzasadnia w prowadzonej dokumentacji psychologicznej.

7. W przypadku powzięcia przez psychologa wątpliwości diagnostycznych lub terapeutycznych powinien on skonsultować problem z innym specjalistą. Informację o konsultacji psycholog odnotowuje i uzasadnia w prowadzonej dokumentacji psychologicznej.

Art. 27. 1. Psycholog jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedział się w związku z udzielaniem świadczeń psychologicznych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy:

- 1) wynika to z odrębnych przepisów;
- 2) zachowanie tajemnicy może stanowić niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia odbiorcy świadczeń psychologicznych lub innych osób;
- 3) zachodzi potrzeba, wyłącznie w celu udzielenia dalszych świadczeń, przekazania innemu specjalście niezbędnych informacji o odbiorcy świadczeń psychologicznych związanych z udzielanym świadczeniem psychologicznym, po uprzednim uzyskaniu na to zgody odbiorcy świadczeń psychologicznych albo jego przedstawiciela ustawowego;
- 4) świadczenie psychologiczne zostało wykonane na zlecenie podmiotu, uprawnionego na podstawie odrębnych przepisów, wyłącznie w odniesieniu do tego podmiotu;
- 5) odbiorca świadczeń psychologicznych lub jego przedstawiciel ustawowy wyrazi pisemną zgodę na ujawnienie tajemnicy, po uprzednim poinformowaniu o skutkach jej ujawnienia. Nie dotyczy to sytuacji, gdy dobro odbiorcy świadczeń psychologicznych jest zagrożone, a zgodę na ujawnienie tajemnicy wyraził wyłącznie przedstawiciel ustawowy.

3. W sytuacji, gdy świadczenie psychologiczne jest udzielane jednocześnie więcej niż jednemu odbiorcy świadczeń psychologicznych, pisemna zgoda na ujawnienie tajemnicy jest wymagana od wszystkich odbiorców tego świadczenia psychologicznego.

4. W sytuacjach, o których mowa w ust. 2 i 3, ujawnienie tajemnicy może nastąpić wyłącznie w niezbędnym zakresie. W sytuacji, o której mowa w ust. 2 pkt 5, zakres ujawnienia tajemnicy może zostać ograniczony przez odbiorcę świadczeń psychologicznych lub jego przedstawiciela ustawowego.

5. Psycholog jest związany tajemnicą również po śmierci odbiorcy świadczeń psychologicznych, chyba że zgodę na ujawnienie tajemnicy wyrazi w formie pisemnej osoba bliska w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta. Osoba bliska wyrażająca zgodę na ujawnienie tajemnicy może określić niezbędny zakres jej ujawnienia, o którym mowa w ust. 4.

6. Zwolnienia z tajemnicy, o którym mowa w ust. 5, nie stosuje się, jeśli ujawnieniu tajemnicy sprzeciwiła się osoba bliska lub za życia sprzeciwił się temu odbiorca świadczeń psychologicznych. Sprzeciw dołącza się do dokumentacji psychologicznej odbiorcy świadczeń psychologicznych.

7. W przypadku sporu między osobami bliskimi o ujawnienie tajemnicy lub o zakres jej ujawnienia, zgodę na ujawnienie tajemnicy wyraża sąd, o którym mowa w art. 628 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841), w postępowaniu nieprocesowym na wniosek osoby bliskiej lub psychologa. Psycholog może wystąpić z wnioskiem do sądu także w przypadku uzasadnionych wątpliwości, czy osoba występująca o ujawnienie tajemnicy lub sprzeciwiająca się jej ujawnieniu jest osobą bliską. Sąd, wyrażając zgodę na ujawnienie tajemnicy, może określić zakres jej ujawnienia.

Art. 28. 1. Psycholog ma obowiązek prowadzenia dokumentacji psychologicznej odbiorcy świadczeń psychologicznych. Dokumentacja psychologiczna jest objęta tajemnicą.

2. Dokumentacja psychologiczna zawiera co najmniej:

- 1) oznaczenie odbiorcy świadczeń psychologicznych, pozwalające na ustalenie jego tożsamości:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) datę urodzenia,
 - c) adres zamieszkania,
 - d) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które go wydało,
 - e) w przypadku gdy odbiorcą świadczeń psychologicznych jest małoletni lub osoba ubezwłasnowolniona – imię (imiona) i nazwisko przedstawiciela ustawowego oraz adres jego zamieszkania;
- 2) oznaczenie psychologa udzielającego świadczeń psychologicznych;
- 3) opis udzielonych świadczeń psychologicznych;
- 4) datę sporządzenia.

3. Dokumentację psychologiczną dotyczącą świadczeń psychologicznych udzielanych w podmiocie wykonującym działalność leczniczą dołącza się do dokumentacji medycznej, a jej przechowywanie podlega zasadom określonym w art. 29 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

4. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, odbiorca świadczeń psychologicznych ma prawo do dostępu do dokumentacji psychologicznej dotyczącej udzielonych mu

świadczeń psychologicznych, z wyłączeniem arkuszy testów psychologicznych oraz notatek roboczych psychologa o znaczeniu krótkotrwałym.

5. Do udostępniania dokumentacji psychologicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 27 i art. 28 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

6. W przypadku, gdy odbiorcą świadczeń psychologicznych jest małoletni lub osoba ubezwłasnowolniona, dokumentację psychologiczną udostępnia się jego przedstawicielowi ustawowemu. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

7. Psycholog może odmówić dostępu do dokumentacji przedstawicielowi ustawowemu w szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy dobro odbiorcy świadczeń psychologicznych jest zagrożone. W przypadku odmowy przedstawiciel ustawowy może wystąpić o zgodę na udostępnienie dokumentacji do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania odbiorcy świadczeń psychologicznych. Sąd, wyrażając zgodę na dostęp do dokumentacji określa jego zakres.

8. Dokumentację psychologiczną udostępnia się również:

- 1) sądom oraz prokuraturom w zakresie, w jakim dokumentacja psychologiczna jest niezbędna dla potrzeb prowadzonego postępowania;
- 2) sądom dyscyplinarnym i rzecznikom dyscyplinarnym w związku z prowadzonym postępowaniem w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów;
- 3) uprawnionym na mocy odrębnych przepisów organom i instytucjom, jeżeli świadczenie psychologiczne zostało wykonane na ich wniosek.

9. Psycholog jest obowiązany przechowywać dokumentację, o której mowa w ust. 1, w postaci papierowej lub elektronicznej, przez okres 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym udzielanie świadczeń psychologicznych zostało zakończone, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. W przypadku, w którym psycholog udziela świadczeń psychologicznych w ramach działalności innego podmiotu obowiązek przechowywania dokumentacji ciąży na tym podmiocie.

10. W przypadku, gdy odbiorcą świadczeń psychologicznych jest małoletni, dokumentację psychologiczną przechowuje się przez okres 5 lat, od końca roku kalendarzowego, w którym małoletni osiągnął pełnoletność, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

11. Dokumentację psychologiczną przechowuje się w warunkach organizacyjnych i technicznych zapewniających jej ochronę przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub utratą oraz uniemożliwiających dostęp osób nieupoważnionych.

12. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 9 i 10, dokumentację psychologiczną niszczy się w sposób uniemożliwiający odtworzenie jej treści. Z procesu niszczenia dokumentacji psychologicznej sporządza się protokół.

13. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, dokumentacja psychologiczna przeznaczona do zniszczenia może być wydana odbiorcy świadczeń psychologicznych, jego przedstawicielowi ustawowemu lub osobie upoważnionej pisemnie przez odbiorcę świadczeń psychologicznych, z wyłączeniem arkuszy testów psychologicznych oraz notatek roboczych psychologa o znaczeniu krótkotrwałym. Z czynności tej sporządza się protokół.

14. W przypadku zaprzestania udzielania świadczeń psychologicznych, psycholog przekazuje dokumentację psychologiczną podmiotom, o których mowa w ust. 15 i ust. 16, w sposób zapewniający zabezpieczenie przed jej zniszczeniem, uszkodzeniem lub utratą oraz dostępem osób nieupoważnionych.

15. Dokumentację psychologiczną prowadzoną przez psychologa, który zaprzestał udzielania świadczeń psychologicznych danemu odbiorcy świadczeń psychologicznych przejmuje psycholog, który przejął udzielanie świadczeń psychologicznych temu odbiorcy. W przypadku braku psychologa przejmującego udzielanie świadczeń psychologicznych dokumentację psychologiczną przejmuje podmiot, w którym były udzielane świadczenia psychologiczne.

16. W przypadku braku podmiotów, o których mowa w ust. 15, za przechowywanie i udostępnianie dokumentacji psychologicznej po zaprzestaniu udzielania świadczeń psychologicznych odpowiada właściwa regionalna izba psychologów, zwana „regionalną izbą”.

17. W odniesieniu do służb mundurowych, w przypadku braku psychologa przejmującego udzielanie świadczeń psychologicznych lub braku psychologa w danej jednostce organizacyjnej, dokumentacja psychologiczna przekazywana jest psychologowi z innej jednostki organizacyjnej w obrębie danej służby mundurowej.

18. W celu zagwarantowania przechowywania dokumentacji psychologicznej w sposób zapewniający zabezpieczenie jej przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub utratą oraz dostępem osób nieupoważnionych psycholog może powierzyć innemu podmiotowi przetwarzanie danych osobowych zawartych w dokumentacji psychologicznej, w związku z realizacją przez ten podmiot umowy o powierzeniu przetwarzania danych osobowych.

19. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu przez administratora do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób pisemnie przez niego upoważnionych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu się osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania w tajemnicy informacji związanych z odbiorcą świadczeń psychologicznych;
- 3) regularnym testowaniu i doskonaleniu stosowanych środków technicznych i organizacyjnych.

Art. 29. 1. Psycholog ma prawo i obowiązek doskonalenia zawodowego w formie kształcenia ustawicznego. Realizacja obowiązku doskonalenia zawodowego następuje w okresach edukacyjnych.

2. Doskonalenie zawodowe jest organizowane lub koordynowane przez samorząd psychologów.

3. Przebieg doskonalenia zawodowego psychologa dokumentuje się w karcie doskonalenia zawodowego, którą prowadzi regionalna rada. Regionalna rada jest administratorem danych zawartych w karcie doskonalenia zawodowego.

4. Karta doskonalenia zawodowego zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer wpisu do Rejestru;
- 3) datę rozpoczęcia okresu edukacyjnego;
- 4) informację o terminach i miejscach realizacji obowiązku doskonalenia zawodowego, a w przypadku kursu doskonalącego, nazwę (firmę) i adres podmiotu przeprowadzającego kurs;
- 5) informację o zrealizowaniu obowiązku doskonalenia zawodowego.

5. Psycholog, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia danego okresu edukacyjnego, przekazuje regionalnej radzie dokumenty potwierdzające realizację obowiązku doskonalenia zawodowego w celu wypełnienia przez regionalną radę karty doskonalenia zawodowego.

Art. 30. Psycholog, który zamierza zaprzestać wykonywania zawodu przez czas określony, zgłasza to niezwłocznie właściwej regionalnej radzie w formie pisemnej.

Rozdział 4

Samorząd psychologów

Art. 31. 1. Psychologowie są zorganizowani na zasadach samorządu zawodowego.

2. Samorząd psychologów jest niezależny w wykonywaniu swoich zadań i podlega tylko przepisom ustaw.

3. Przynależność do samorządu psychologów jest obowiązkowa.

Art. 32. 1. Jednostkami organizacyjnymi samorządu psychologów są:

- 1) Krajowa Izba Psychologów;
- 2) regionalne izby psychologów.

2. Liczbę i obszar działania poszczególnych regionalnych izb ustala Krajowy Zjazd Psychologów, zwany dalej „Krajowym Zjazdem”.

3. Liczba regionalnych izb nie może być mniejsza niż cztery.

4. Obszar regionalnych izb uwzględnia podział administracyjny Rzeczypospolitej Polskiej na województwa.

5. Krajowa Izba i regionalne izby posiadają osobowość prawną.

Art. 33. Siedzibą Krajowej Izby jest Warszawa.

Art. 34. Do zadań samorządu psychologów należy w szczególności:

- 1) sprawowanie pieczy nad należyтым wykonywaniem zawodu psychologa;
- 2) ustanawianie zasad etyki zawodowej dotyczących wykonywania zawodu psychologa oraz dbanie o ich przestrzeganie;
- 3) prowadzenie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów;
- 4) reprezentowanie psychologów i ochrona ich interesów zawodowych;
- 5) doskonalenie zawodowe psychologów;
- 6) współdziałanie z organami administracji publicznej oraz organizacjami w kraju i za granicą w sprawach dotyczących wykonywania zawodu psychologa;
- 7) opiniowanie aktów prawnych dotyczących zawodu psychologa;
- 8) zarządzanie majątkiem własnym.

Art. 35. 1. Wybory do organów samorządu psychologów są równe, powszechne i odbywają się w głosowaniu tajnym przy nieograniczonej liczbie kandydatów.

2. Czynne i bierne prawo wyborcze przysługuje wszystkim członkom izb psychologów, z wyłączeniem:

- 1) prawomocnie skazanych na kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 94 ust 1 pkt 2-5, przez okresy wskazane w art. 94 ust. 5 i 6, lub

2) członków, wobec których sąd orzekł prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych lub środek karny polegający na zakazie wykonywania zawodu albo sąd lub prokurator wydał postanowienie o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia wykonywania zawodu.

3. Delegatami:

- 1) na Krajowy Zjazd są psychologowie z każdej regionalnej izby, w liczbie proporcjonalnej do ich liczebności w regionalnych izbach;
- 2) na regionalny zjazd psychologów, zwany dalej „regionalnym zjazdem” są psychologowie z danej regionalnej izby, w liczbie proporcjonalnej do ich liczebności w tej izbie.

4. Wyboru delegatów:

- 1) dokonuje się spośród członków regionalnej izby, którzy zgłosili chęć kandydowania;
- 2) dokonują członkowie regionalnej izby.

5. Delegaci mogą być wybierani w trybie korespondencyjnym, w tym w formie elektronicznej. Warunki wyborów w trybie korespondencyjnym odpowiadają zasadom wskazanym w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35).

6. Obowiązkiem delegata jest udział w zjeździe, na który został wybrany.

Art. 36. 1. Organy samorządu psychologów podejmują decyzje w formie uchwał zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy członków. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego.

2. Organ samorządu psychologów może obradować na posiedzeniach prowadzonych z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513 i 1932), co może obejmować w szczególności:

- 1) transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między uczestnikami posiedzenia;
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy posiedzenia mogą wypowiadać się w jego toku;
- 3) identyfikację osoby, która korzysta ze środków komunikacji elektronicznej;
- 4) oddanie głosu z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej.

3. Przetwarzanie danych osobowych dokonywane przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej odbywa się z zachowaniem zasad wskazanych w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

4. Posiedzenia organu samorządu psychologów są protokołowane. Protokół powinien zawierać w szczególności:

- 1) imiona i nazwiska członków organu samorządu psychologów oraz innych upoważnionych osób uczestniczących w posiedzeniu;
- 2) przebieg posiedzenia, w tym treść podjętej uchwały i wynik głosowania.

Art. 37. 1. Krajowa Rada i regionalne rady przekazują ministrowi właściwemu do spraw pracy odpisy uchwał w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ich podjęcia. Krajowa Rada przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw pracy odpisy uchwał Krajowego Zjazdu w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia ich podjęcia przez Krajowy Zjazd.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do uchwał regionalnej rady w przedmiocie wpisu do Rejestru.

3. Minister właściwy do spraw pracy może zaskarżyć do Sądu Najwyższego uchwałę organów samorządu psychologów pod zarzutem niezgodności z prawem, w terminie 60 dni od dnia jej doręczenia. Zaskarżoną uchwałę Sąd Najwyższy utrzymuje w mocy albo ją uchyla i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu organowi samorządu psychologów, ustalając wytyczne co do sposobu jej załatwienia.

4. Minister właściwy do spraw pracy może zwrócić się do Krajowego Zjazdu, regionalnego zjazdu, Krajowej Rady lub regionalnej rady z wnioskiem o podjęcie uchwały w sprawie należącej do właściwości samorządu psychologów.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, rozpatruje najbliższy Krajowy Zjazd albo regionalny zjazd, a Krajowa Rada albo regionalna rada – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

6. Przepisów ust. 3–4 nie stosuje się do uchwał:

- 1) w przedmiocie wpisu do Rejestru;
- 2) stwierdzających utratę prawa wykonywania zawodu psychologa;
- 3) podejmowanych w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

7. W razie powzięcia przez ministra właściwego do spraw pracy wątpliwości co do zgodności z prawem uchwał w przedmiocie wpisu do Rejestru minister może zwrócić się do regionalnej rady o przekazanie podjętej przez radę uchwały. Regionalna rada przekazuje uchwałę w terminie 14 dni od doręczenia wystąpienia ministra. Minister właściwy do spraw pracy w terminie 1 miesiąca od dnia otrzymania uchwały może zwrócić się z wnioskiem do Krajowej Rady o wszczęcie postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności tej uchwały.

Art. 38. 1. Kadencja organów samorządu psychologów trwa 4 lata.

2. Organy samorządu psychologów działają do czasu ukonstytuowania się nowo wybranych organów.

3. Tej samej funkcji w tym samym organie samorządu psychologów nie można sprawować dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje. Pełnienie funkcji dłużej niż przez 24 miesiące w danej kadencji przyjmuje się za pełnienie tej funkcji przez pełną kadencję.

4. Wyboru zastępców rzecznika dyscyplinarnego dokonuje się na okres kadencji rzecznika dyscyplinarnego. Zastępcy rzecznika dyscyplinarnego pełnią funkcję do czasu wyboru nowych zastępców rzecznika dyscyplinarnego.

5. Członkowie organów mogą być odwołani przez organ, który ich wybrał.

6. Mandat członka organu samorządu psychologów wygasa z rozpoczęciem posiedzenia nowo wybranego organu kolejnej kadencji, a przed tym terminem w przypadku:

- 1) zrzeczenia się mandatu;
- 2) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 2–6;
- 3) odwołania przez organ;
- 4) skreślenia z Rejestru;
- 5) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego.

7. Zmiana przez psychologa przynależności do regionalnej izby powoduje wygaśnięcie mandatu wyłącznie w organie regionalnej izby, do której psycholog dotychczas przynależał.

8. W razie wygaśnięcia mandatu na miejsce członka organu samorządu psychologów wstępuje kandydat, który w wyborach do tego organu uzyskał kolejną największą liczbę głosów, a nie utracił biernego prawa wyborczego. Przy równej liczbie głosów decyduje kolejność umieszczenia na liście kandydatów.

9. Mandat rzecznika dyscyplinarnego i mandat Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego ulega zawieszeniu, jeżeli przeciwko niemu toczy się postępowanie karne lub postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

Art. 39. Działalność samorządu psychologów jest finansowana:

- 1) ze składek członkowskich;
- 2) z opłat, o których mowa w art. 14 ust. 1, 3, 5 i 6;
- 3) z kar pieniężnych, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3;
- 4) z działalności gospodarczej;
- 5) z innych źródeł, w szczególności z zapisów, darowizn i dotacji.

Art. 40. Nieopłacone w terminie składki członkowskie podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.²⁾).

Art. 41. 1. Utrzymanie i rozwój systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 6 ust. 2, zapewnia Krajowa Rada w celu realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Administratorami danych osobowych, o których mowa w art. 6 ust. 8, art. 7 ust. 1, art. 9 i art. 10, są regionalna rada i Krajowa Rada w zakresie zadań nadanych im przepisami ustawy.

3. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 9 i art. 10, w odniesieniu do osób, co do których została wydana prawomocna uchwała o odmowie przyznania prawa do wykonywania zawodu psychologa, wynosi 3 lata od końca roku kalendarzowego, w którym zakończyło się postępowanie w sprawie wpisu do Rejestru.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 9 i art. 10, w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 15 ust. 1, wynosi 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym zakończyło się postępowanie w sprawie skreślenia z Rejestru.

Oddział 1

Krajowa Izba Psychologów

Art. 42. Organami Krajowej Izby Psychologów są:

- 1) Krajowy Zjazd Psychologów;
 - 2) Krajowa Rada Psychologów;
-

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 2760 oraz z 2024 r. poz. 858, 859, 1222, 1473, 1572, 1615 i 1964.

- 3) Krajowa Komisja Rewizyjna;
- 4) Krajowy Sąd Dyscyplinarny;
- 5) Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny.

Art. 43. 1. Najwyższą władzą Krajowej Izby jest Krajowy Zjazd.

2. W Krajowym Zjeździe biorą udział delegaci, o których mowa w art. 35 ust. 3 pkt 1.

3. Krajowy Zjazd zwołuje Krajowa Rada.

Art. 44. 1. Krajowy Zjazd zwołuje się przez ogłoszenie zamieszczone na stronie internetowej Krajowej Izby, które powinno być dokonane co najmniej na 21 dni przed terminem zjazdu.

2. Ogłoszenie o Krajowym Zjeździe powinno zawierać co najmniej:

- 1) datę, godzinę i miejsce Krajowego Zjazdu oraz porządek obrad;
- 2) sposób i czas trwania rejestracji uczestnictwa w Krajowym Zjeździe.

3. Informacja o ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 2, jest wysyłana na adres poczty elektronicznej delegatów.

4. Prawo uczestniczenia w Krajowym Zjeździe mają delegaci będący członkami samorządu psychologów w dniu rejestracji uczestnictwa w Krajowym Zjeździe.

Art. 45. Do Krajowego Zjazdu należy:

- 1) kierowanie działalnością Krajowej Izby;
- 2) wybór i odwoływanie:
 - a) Prezesa Krajowej Rady i 4 członków Krajowej Rady,
 - b) Krajowej Komisji Rewizyjnej, Krajowego Sądu Dyscyplinarnego i członków tych organów, w tym Prezesa Krajowego Sądu Dyscyplinarnego,
 - c) Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego i jego zastępców;
- 3) podejmowanie uchwał w sprawach objętych zakresem działania Krajowej Izby;
- 4) uchwalanie Regulaminu Krajowej Izby;
- 5) uchwalanie Kodeksu Etyki Zawodowej;
- 6) określanie zasad i form doskonalenia zawodowego, w tym określenie okresów edukacyjnych przyjmując, iż każdy okres obejmuje pełne lata kalendarzowe;
- 7) uchwalanie budżetu Krajowej Izby;
- 8) ustalanie podstawowych zasad gospodarki finansowej samorządu psychologów, w tym wysokości:
 - a) składki członkowskiej, terminów jej płatności oraz zasad jej podziału,

- b) opłat, o których mowa w art. 14 ust. 1, 3, 4 pkt 2;
- 9) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdania Krajowej Rady z wykonania budżetu;
- 10) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań oraz udzielanie absolutorium Krajowej Radzie, Krajowej Komisji Rewizyjnej, Krajowemu Sądowi Dyscyplinarnemu i Krajowemu Rzecznikowi Dyscyplinarnemu;
- 11) ustalenie liczby i obszaru działania poszczególnych regionalnych izb;
- 12) ustalenie z każdej regionalnej izby liczby delegatów na Krajowy Zjazd, zgodnie z art. 35 ust. 3 pkt 1;
- 13) ustalanie z każdej regionalnej izby liczby delegatów na regionalny zjazd, zgodnie z art. 35 ust. 3 pkt 2;
- 14) ustalanie liczby członków Krajowej Rady, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1;
- 15) określanie sposobu zaprzestania wykonywania zawodu, o którym mowa w art. 30;
- 16) określanie standardów pracy w zawodzie psychologa.

Art. 46. 1. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd zwołuje Krajowa Rada z własnej inicjatywy lub na wniosek:

- 1) Krajowej Komisji Rewizyjnej,
 - 2) co najmniej jednej regionalnej rady,
 - 3) ministra właściwego do spraw pracy
- wskazujący proponowany porządek obrad lub konieczność podjęcia określonej uchwały wraz z jej projektem.

2. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd zwołuje się w ciągu 30 dni od dnia doręczenia wniosku.

3. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

4. Delegatami na Nadzwyczajny Krajowy Zjazd są delegaci wybrani na ostatni Krajowy Zjazd.

Art. 47. 1. Działalnością Krajowej Izby w okresie między Krajowymi Zjazdami kieruje Krajowa Rada.

2. Do Krajowej Rady należy:

- 1) określanie sposobu prowadzenia Rejestru;
- 2) udostępnianie regionalnym radom systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest Rejestr;

- 3) określanie zasad i form realizacji współpracy z opiekunem, o których mowa w art. 17 ust. 5, oraz wysokości jego wynagrodzenia;
- 4) określanie metod psychologicznych rekomendowanych do stosowania przez psychologów, przy uwzględnieniu w szczególności aktualny stan wiedzy z zakresu metod pomiaru w psychologii i ich wartości psychometrycznej;
- 5) reprezentowanie samorządu psychologów wobec organów administracji publicznej oraz organizacji społecznych;
- 6) opiniowanie aktów prawnych dotyczących zawodu psychologa;
- 7) zwoływanie Krajowego Zjazdu;
- 8) składanie Krajowemu Zjazdowi sprawozdań z działalności;
- 9) udzielanie wsparcia Krajowemu Zjazdowi w opracowaniu:
 - a) Kodeksu Etyki Zawodowej,
 - b) zasad i form doskonalenia zawodowego,
 - c) sposobu zaprzestania wykonywania zawodu;
- 10) ustosunkowywanie się do wniosków i ustaleń Krajowej Komisji Rewizyjnej;
- 11) rozpoznawanie odwołań od uchwał regionalnej rady w przedmiocie wpisu do Rejestru i uchwał stwierdzających utratę prawa wykonywania zawodu psychologa;
- 12) określanie zasad zapewnienia członkom samorządu psychologów ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej;
- 13) prowadzenie działalności informacyjnej;
- 14) określanie wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów;
- 15) wykonywanie uchwał Krajowego Zjazdu;
- 16) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie oraz w przepisach odrębnych.

Art. 48. 1. Krajowa Rada składa się z:

- 1) członków wybranych bezpośrednio przez każdy regionalny zjazd;
- 2) Prezesa Krajowej Rady oraz czterech członków wybranych przez Krajowy Zjazd.
 2. Liczbę członków wybranych bezpośrednio przez regionalne zjazdy ustala Krajowy Zjazd.
 3. Zarząd Krajowej Rady, tworzą: Prezes Krajowej Rady i wybrani przez Krajową Radę spośród jej członków dwaj wiceprezysi, skarbnik i sekretarz.
 4. Zarząd Krajowej Rady stanowi organ wykonawczy Krajowej Rady. Za swoją działalność Zarząd Krajowej Rady ponosi odpowiedzialność przed Krajową Radą.

5. Prezes Krajowej Rady reprezentuje ten organ i kieruje bieżącą pracą Zarządu Krajowej Rady.

6. Krajowy Zjazd może odwołać każdego członka Krajowej Rady.

7. Krajowa Rada zbiera się nie rzadziej niż raz na kwartał.

Art. 49. Krajowa Rada przesyła ministrowi właściwemu do spraw pracy, w terminie do dnia 31 maja, informację z działalności samorządu psychologów za rok poprzedni.

Art. 50. Regulamin Krajowej Izby określa w szczególności:

- 1) liczbę członków organów samorządu psychologów, z wyłączeniem art. 48 ust. 1 pkt 2, art. 48 ust. 3 oraz art. 59 ust. 1 i 2;
- 2) tryb wyboru i odwoływania członków organów samorządu psychologów;
- 3) zasady podejmowania uchwał przez organy samorządu psychologów, w tym podejmowania uchwał z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej;
- 4) tryb wyboru delegatów, o których mowa w art. 35 ust. 3;
- 5) zasady rozpatrywania i zatwierdzania sprawozdań organów samorządu psychologów;
- 6) sposób reprezentowania organów samorządu psychologów;
- 7) zasady uchwalania Regulaminu Krajowej Izby i jego zmian.

Art. 51. Krajowa Komisja Rewizyjna:

- 1) kontroluje działalność finansową i gospodarczą Krajowej Izby;
- 2) składa sprawozdania z działalności kontrolnej Krajowej Radzie i Krajowemu Zjazdowi;
- 3) występuje na Krajowym Zjeździe z wnioskiem w sprawie udzielenia absolutorium Krajowej Radzie.

Art. 52. 1. Krajowy Sąd Dyscyplinarny rozpatruje sprawy z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

2. Krajowy Sąd Dyscyplinarny składa Krajowemu Zjazdowi sprawozdanie ze swojej działalności.

Art. 53. 1. Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny:

- 1) prowadzi postępowania wyjaśniające w sprawach z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów;
- 2) sprawuje nadzór nad działalnością regionalnych rzeczników dyscyplinarnych;
- 3) sprawuje funkcję oskarżyciela przed sądem psychologów;
- 4) rozpatruje zażalenia w przypadkach przewidzianych w ustawie;
- 5) rozstrzyga spory o właściwość między regionalnymi rzecznikami dyscyplinarnymi.

2. Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny może wykonywać czynności przy pomocy swoich zastępców.

3. Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny składa Krajowemu Zjazdowi sprawozdanie ze swojej działalności.

Oddział 2

Regionalne izby psychologów

Art. 54. Organami regionalnej izby psychologów są:

- 1) regionalny zjazd psychologów;
- 2) regionalna rada psychologów;
- 3) regionalna komisja rewizyjna;
- 4) regionalny sąd dyscyplinarny;
- 5) regionalny rzecznik dyscyplinarny.

Art. 55. 1. Najwyższą władzą regionalnej izby jest regionalny zjazd.

2. W regionalnym zjeździe biorą udział delegaci, o których mowa w art. 35 ust. 3 pkt 2.

3. Regionalny zjazd zwołuje regionalna rada. Przepis art. 44 stosuje się odpowiednio.

4. Ogłoszenie o zwołaniu regionalnego zjazdu zamieszcza się na stronie internetowej regionalnej izby.

Art. 56. Do regionalnego zjazdu należy:

- 1) kierowanie działalnością regionalnej izby;
- 2) wybór i odwoływanie:
 - a) członka Krajowej Rady, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1,
 - b) Prezesa regionalnej rady oraz członków regionalnej rady,
 - c) regionalnej komisji rewizyjnej, regionalnego sądu dyscyplinarnego i członków tych organów, w tym Prezesa regionalnego sądu dyscyplinarnego,
 - d) regionalnego rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępców;
- 3) podejmowanie uchwał w sprawach objętych zakresem działania regionalnej izby;
- 4) uchwalanie regulaminu regionalnej izby;
- 5) uchwalanie budżetu oraz ustalanie zasad gospodarki finansowej regionalnej izby;
- 6) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdania regionalnej rady z wykonania budżetu;
- 7) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań oraz udzielanie absolutorium regionalnej radzie, regionalnej komisji rewizyjnej, regionalnemu sądowi dyscyplinarnemu i regionalnemu rzecznikowi dyscyplinarnemu.

Art. 57. 1. Nadzwyczajny regionalny zjazd zwołuje regionalna rada z własnej inicjatywy lub na wniosek:

- 1) regionalnej komisji rewizyjnej,
- 2) co najmniej 10% członków regionalnej izby,
- 3) ministra właściwego do spraw pracy
– wskazujący proponowany porządek obrad lub konieczność podjęcia określonej uchwały wraz z jej projektem.

2. Nadzwyczajny regionalny zjazd zwołuje się w najbliższym możliwym terminie, nie później jednak niż w ciągu 30 dni od dnia doręczenia wniosku.

3. Nadzwyczajny regionalny zjazd obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

4. Delegatami na nadzwyczajny regionalny zjazd są delegaci wybrani na ostatni regionalny zjazd.

Art. 58. 1. Działalnością regionalnej izby w okresie między regionalnymi zjazdami, kieruje regionalna rada.

2. Do regionalnej rady należy:

- 1) prowadzenie Rejestru;
- 2) organizacja współpracy z opiekunem;
- 3) organizacja lub koordynacja doskonalenia zawodowego psychologów;
- 4) zwoływanie regionalnego zjazdu;
- 5) składanie regionalnemu zjazdowi sprawozdań z działalności;
- 6) ustosunkowywanie się do wniosków i ustaleń regionalnej komisji rewizyjnej;
- 7) wydawanie zaświadczeń o wpisie do Rejestru;
- 8) prowadzenie postępowań w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu psychologa nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, świadczenia przez psychologów usług transgranicznych oraz wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 14 ust. 4;
- 9) zbieranie składek członkowskich i prowadzenie ich ewidencji;
- 10) wykonywanie uchwał regionalnego zjazdu;
- 11) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie oraz w przepisach odrębnych.

Art. 59. 1. Regionalna rada liczy 15 członków.

2. Zarząd regionalnej rady, tworzą Prezes regionalnej rady i wybrani przez regionalną radę spośród jej członków dwaj wiceprezesi, skarbnik i sekretarz.

3. Zarząd regionalnej rady stanowi organ wykonawczy regionalnej rady. Za swoją działalność zarząd regionalnej rady ponosi odpowiedzialność przed regionalną radą.

4. Prezes regionalnej rady reprezentuje ten organ i kieruje bieżącą pracą zarządu regionalnej rady.

5. Prezes regionalnej rady udziela psychologowi ostrzeżenia na zasadach określonych w art. 98 ust. 1 i 2.

6. Regionalny zjazd może odwołać każdego członka regionalnej rady.

7. Regionalna rada zbiera się nie rzadziej niż raz na miesiąc.

Art. 60. Regionalna komisja rewizyjna:

- 1) kontroluje działalność finansową i gospodarczą regionalnej izby;
- 2) składa sprawozdania z działalności kontrolnej regionalnej radzie i regionalnemu zjazdowi;
- 3) występuje na regionalnym zjeździe z wnioskiem w sprawie udzielenia absolutorium regionalnej radzie.

Art. 61. 1. Regionalny sąd dyscyplinarny rozpatruje sprawy z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

2. Regionalny sąd dyscyplinarny składa regionalnemu zjazdowi sprawozdanie ze swojej działalności.

Art. 62. 1. Regionalny rzecznik dyscyplinarny pełni rolę oskarżyciela przed regionalnym sądem dyscyplinarnym.

2. Regionalny rzecznik dyscyplinarny może wykonywać czynności przy pomocy swoich zastępców.

3. Regionalny rzecznik dyscyplinarny składa regionalnemu zjazdowi sprawozdanie ze swojej działalności.

Art. 63. Regionalny rzecznik dyscyplinarny:

- 1) wykonuje czynności sprawdzające i prowadzi postępowania wyjaśniające w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów, przynależnych do regionalnej izby, której jest rzecznikiem, z zastrzeżeniem art. 77;
- 2) wnosi sprawy do regionalnego sądu dyscyplinarnego.

Rozdział 5

Odpowiedzialność dyscyplinarna psychologów

Art. 64. 1. Psycholog podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie zasad etyki zawodowej oraz przepisów związanych z wykonywaniem zawodu psychologa, zwane dalej „przewinieniem dyscyplinarnym”.

2. Odpowiedzialności dyscyplinarnej podlega również psycholog za uporczywe uchylanie się od płacenia składek członkowskich.

Art. 65. 1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów toczy się niezależnie od postępowania karnego w sprawie o przestępstwo, postępowania w sprawie o wykroczenie lub postępowania dyscyplinarnego dotyczącego tego samego czynu.

2. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów może być zawieszane do czasu ukończenia postępowania karnego w sprawie o przestępstwo, postępowania w sprawie o wykroczenie lub postępowania dyscyplinarnego, o których mowa w ust. 1, jeżeli ich wynik może mieć wpływ na rozstrzygnięcie w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

3. W przypadku, gdy przeciwko psychologowi toczy się postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej, do czasu zakończenia takiego postępowania można odmówić skreślenia z Rejestru, pomimo wniosku psychologa, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3.

Art. 66. 1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów obejmuje:

- 1) czynności sprawdzające;
- 2) postępowanie wyjaśniające;
- 3) postępowanie przed sądem dyscyplinarnym;
- 4) postępowanie wykonawcze.

2. Celem czynności sprawdzających jest wstępne zbadanie okoliczności koniecznych do ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania wyjaśniającego. W trakcie czynności sprawdzających nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego ani czynności wymagających spisania protokołu, z wyjątkiem możliwości przesłuchania w charakterze świadka osoby składającej skargę na psychologa.

3. Celem postępowania wyjaśniającego jest ustalenie, czy został popełniony czyn mogący stanowić przewinienie dyscyplinarne, wyjaśnienie okoliczności sprawy, a w przypadku stwierdzenia znamion przewinienia dyscyplinarnego – ustalenie obwinionego oraz zebranie, zabezpieczenie i w niezbędnym zakresie utrwalenie dowodów dla sądu dyscyplinarnego.

Art. 67. 1. Stronami postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów są pokrzywdzony oraz psycholog, którego dotyczy postępowanie lub obwiniony.

2. W postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym stroną jest również rzecznik dyscyplinarny.

3. W postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów zastępca rzecznika dyscyplinarnego wykonuje prawa i obowiązki rzecznika dyscyplinarnego.

Art. 68. 1. Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przewinienie dyscyplinarne.

2. Pokrzywdzony może ustanowić nie więcej niż dwóch pełnomocników spośród psychologów, adwokatów lub radców prawnych.

3. W razie śmierci pokrzywdzonego jego prawa w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów, w tym prawo dostępu do dokumentacji psychologicznej, może wykonywać:

- 1) małżonek;
- 2) wstępny;
- 3) zstępny;
- 4) rodzeństwo;
- 5) powinowaty w tej samej linii lub tym samym stopniu;
- 6) osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek;
- 7) osoba pozostająca we wspólnym pożyciu.

4. W przypadku gdy organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów dysponuje informacjami o osobach, o których mowa w ust. 3, poucza o przysługujących uprawnieniach co najmniej jedną z nich.

5. Organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów może ograniczyć pokrzywdzonemu dostęp do akt sprawy w zakresie określonym w przepisach odrębnych.

Art. 69. 1. Za obwinionego uważa się psychologa, wobec którego w toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarne wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lub przeciwko któremu skierował do sądu dyscyplinarnego wniosek o ukaranie.

2. Obwiniony może ustanowić nie więcej niż dwóch obrońców spośród psychologów, adwokatów lub radców prawnych.

3. W czasie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów na uzasadniony wniosek obwinionego sąd dyscyplinarne może ustanowić mu obrońcę z urzędu spośród psychologów, adwokatów lub radców prawnych.

4. W przypadku gdy zachodzi uzasadniona wątpliwość co do poczytalności obwinionego i nie ustanowił on obrońcy z wyboru, sąd dyscyplinarne ustanawia mu obrońcę z urzędu spośród psychologów, adwokatów lub radców prawnych. W postępowaniu wyjaśniającym regionalny sąd dyscyplinarne ustanawia obrońcę na wniosek rzecznika dyscyplinarnego.

5. Jeżeli organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów uzna za niezbędne ustanowienie obrońcy ze względu na okoliczności utrudniające obronę, właściwy sąd dyscyplinarne ustanawia obwinionemu obrońcę z urzędu spośród psychologów, adwokatów lub radców prawnych.

Art. 70. W toku postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów obwiniony ma prawo do:

- 1) składania wyjaśnień;
- 2) odmowy składania wyjaśnień;
- 3) zgłaszania wniosków dowodowych;
- 4) przeglądania akt postępowania oraz sporządzania z nich notatek, fotokopii oraz odpisów;
- 5) korzystania z pomocy wybranego obrońcy;
- 6) końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania, o którym mowa w art. 84.

Art. 71. 1. Organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów przeprowadza dowody na wniosek stron albo z urzędu.

2. Jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, zasięga się opinii biegłego lub specjalisty.

3. W celu wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego obwinionego powołuje się dwóch biegłych lekarzy psychiatrów.

4. Nie stanowi naruszenia tajemnicy, o której mowa w art. 27 ust. 1, składanie przez psychologa zeznań i wyjaśnień w zakresie okoliczności objętych postępowaniem w trakcie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

Art. 72. 1. W przypadku gdy w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów świadek, biegły lub specjalista bez usprawiedliwienia nie stawił się na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego lub na rozprawę przed sądem dyscyplinarnym albo bezpodstawnie odmawia zeznań, rzecznik dyscyplinarny lub sąd dyscyplinarny może zwrócić się do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej o:

- 1) nałożenie kary za nieusprawiedliwione niestawiennictwo albo za odmowę zeznań;
- 2) przymusowe sprowadzenie świadka, biegłego lub specjalisty.

2. Świadek, biegły lub specjalista nie podlega karze, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli nie był uprzedzony o skutkach niestawiennictwa albo odmowy złożenia zeznań.

3. W przypadku gdy świadek, biegły lub specjalista nie może stawić się z powodu przeszkody zbyt trudnej do usunięcia, sąd dyscyplinarny zleca jego przesłuchanie członkowi wyznaczonemu ze swojego składu. Strony mają prawo brać udział w tej czynności.

Art. 73. 1. Nie można pociągnąć do odpowiedzialności dyscyplinarnej obwinionego, dopóki popełnienie przewinienia dyscyplinarnego nie zostanie udowodnione i stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu dyscyplinarnego.

2. Wszelkie wątpliwości, których w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów nie da się usunąć, należy tłumaczyć na korzyść obwinionego.

3. Organy prowadzące postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów kształtują swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Art. 74. Prawomocne rozstrzygnięcie sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny jest wiążące dla organów prowadzących postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

Art. 75. Postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów nie wszczyna się, a wszczęte umarza się, jeżeli:

- 1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia;
- 2) czyn nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego albo odrębne ustawy stanowią, że sprawca nie popełnia przewinienia dyscyplinarnego;
- 3) obwiniony zmarł;
- 4) nastąpiło ustanie karalności;
- 5) postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się;
- 6) szkodliwość społeczna czynu jest znikoma.

Art. 76. 1. Nie można wszcząć postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata.

2. Bieg przedawnienia do wszczęcia postępowania przerywa każda czynność rzecznika dyscyplinarnego.

3. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat.

4. Jeżeli czyn stanowi jednocześnie przestępstwo albo wykroczenie, ustanie karalności przewinienia dyscyplinarnego następuje nie wcześniej niż ustanie karalności przestępstwa albo karalności wykroczenia.

Art. 77. 1. W sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej członków organów izb psychologów, o których mowa w art. 54 pkt 2–5 i w art. 42 pkt 2–4, oraz zastępców regionalnego rzecznika dyscyplinarnego postępowanie prowadzi regionalny rzecznik dyscyplinarny wyznaczony przez Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego.

2. W sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego i jego zastępców postępowanie prowadzi regionalny rzecznik dyscyplinarny wyznaczony przez Krajowy Sąd Dyscyplinarny.

Art. 78. 1. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające na wniosek albo z urzędu.

2. Rzecznik dyscyplinarny niezwłocznie po otrzymaniu informacji wskazującej na możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego jest obowiązany wydać postanowienie o wszczęciu albo o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Postanowienie doręcza się stronom.

3. Jeżeli zachodzi potrzeba, rzecznik dyscyplinarny może zażądać uzupełnienia w określonym terminie danych zawartych w informacji, o której mowa w ust. 2, lub dokonać sprawdzenia faktów w tym zakresie. W tym przypadku postanowienie o wszczęciu albo o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego należy wydać najpóźniej w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 2.

Art. 79. 1. Pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, a stronom – na postanowienie o jego umorzeniu. Uprawnionym do złożenia zażalenia przysługuje prawo wglądu do akt sprawy.

2. Zażalenie wnosi się do właściwego regionalnego sądu dyscyplinarnego, a w przypadku gdy postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydał Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny zażalenie wnosi się do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania odpisu postanowienia.

Art. 80. 1. Sąd dyscyplinarny może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie, o którym mowa w art. 79 ust. 1, albo je uchylić i przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez rzecznika dyscyplinarnego.

2. Uchylając postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego albo odmowie jego wszczęcia, organ uchylający postanowienie wskazuje powody uchylenia, a w miarę potrzeby także okoliczności, które należy wyjaśnić, lub czynności, które należy przeprowadzić. Wskazania te są wiążące dla rzecznika dyscyplinarnego.

Art. 81. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny dąży do szczegółowego wyjaśnienia sprawy. W tym celu może przesłuchiwać pokrzywdzonego i inne osoby w charakterze świadków, powoływać i przesłuchiwać biegłych lub specjalistów, jak również przeprowadzać inne dowody. W przypadkach niecierpiących zwłoki, w szczególności gdy mogłoby to spowodować zatarcie śladów lub dowodów przewinienia dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny może przesłuchać psychologa w charakterze obwinionego przed wydaniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów, jeżeli zachodzą warunki do sporządzenia takiego postanowienia.

Art. 82. 1. W przypadku gdy zebrany w postępowaniu wyjaśniającym materiał dowodowy wskazuje na fakt popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o przedstawieniu psychologowi zarzutów.

2. Zarzuty doręcza się psychologowi w formie pisemnej, informując go o przysługujących mu prawach, w tym o prawie do złożenia wyjaśnień.

Art. 83. 1. W przypadku gdy postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło podstaw do sporządzenia wniosku o ukaranie, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania bez konieczności uprzedniego zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyjaśniającego i wydania postanowienia o zamknięciu postępowania.

2. Rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego również w przypadku, gdy okoliczności wyłączające postępowanie wystąpią w toku postępowania wyjaśniającego.

3. W postanowieniu o umorzeniu postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów jest zawarte wskazanie przyczyn umorzenia.

4. Jeżeli umorzenie następuje po wydaniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, postanowienie o umorzeniu powinno zawierać także imię (imiona) i nazwisko obwinionego oraz określenie zarzucanego mu czynu.

Art. 84. 1. W przypadku gdy istnieją podstawy do sporządzenia wniosku o ukaranie, rzecznik dyscyplinarny zawiadamia obwinionego i jego obrońców o terminie końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania wyjaśniającego wraz z pouczeniem o możliwości uprzedniego przejrzania akt.

2. W terminie 14 dni od dnia zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyjaśniającego może on składać wnioski o uzupełnienie postępowania.

3. Termin zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyznacza się w taki sposób, aby od dnia doręczenia zawiadomienia o nim obwinionemu i jego obrońcom upłynęło co najmniej 14 dni.

4. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje dalszego postępowania.

5. Jeżeli nie zachodzi potrzeba uzupełnienia postępowania wyjaśniającego, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o jego zamknięciu.

6. Rzecznik dyscyplinarny w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia o zamknięciu postępowania wyjaśniającego składa do sądu dyscyplinarnego wnioski o ukaranie, jeżeli wynik tego postępowania potwierdzi zasadność zarzutów.

Art. 85. 1. Wniosek o ukaranie zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko obwinionego oraz numer wpisu do Rejestru;
- 2) dokładne określenie zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków z niego wynikających;

3) imiona i nazwiska oraz adresy świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę, jak również inne dowody;

4) uzasadnienie wniosku.

2. O skierowaniu wniosku do sądu dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny zawiadamia pokrzywdzonego, obwinionego i właściwą regionalną radę.

Art. 86. 1. Postępowanie wyjaśniające prowadzone przez regionalnego rzecznika dyscyplinarnego powinno być zakończone w ciągu 6 miesięcy od dnia uzyskania informacji wskazującej na możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

2. W uzasadnionym przypadku Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny może przedłużyć okres postępowania wyjaśniającego na dalszy czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

3. W przypadku niezakończenia postępowania wyjaśniającego w terminie roku od dnia wszczęcia postępowania wyjaśniającego akta sprawy przekazuje się Krajowemu Sądowi Dyscyplinarnemu, który może przedłużyć postępowanie wyjaśniające na dalszy czas określony.

4. O przedłużeniu okresu postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny powiadamia strony.

5. Stronom przysługuje prawo złożenia do Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego zażalenia na przewlekłość postępowania prowadzonego przez regionalnego rzecznika dyscyplinarnego.

6. Krajowy Rzecznik Dyscyplinarny, po otrzymaniu zażalenia na przewlekłość postępowania, może:

1) wydać postanowienie o przejęciu postępowania wyjaśniającego;

2) zażalenie oddalić;

3) przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez tego samego rzecznika dyscyplinarnego, ustalając wytyczne co do sposobu jego załatwienia, wraz z wyznaczeniem terminu załatwienia sprawy;

4) przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez wskazanego regionalnego rzecznika dyscyplinarnego.

Art. 87. 1. W przypadku gdy zebrane dowody wskazują z dużym prawdopodobieństwem, że psycholog, którego dotyczy postępowanie, lub obwiniony popełnił ciężkie przewinienie dyscyplinarne, a rodzaj tego przewinienia wskazuje, że wykonywanie zawodu psychologa zagraża bezpieczeństwu odbiorców świadczeń psychologicznych lub

grozi popełnieniem kolejnego przewinienia dyscyplinarnego, sąd dyscyplinarny, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, wydaje postanowienie o tymczasowym zawieszeniu prawa wykonywania zawodu psychologa albo o ograniczeniu zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa na okres do dnia wydania prawomocnego orzeczenia w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej, nie dłużej jednak niż do roku.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Obwiniony i jego obrońca mają prawo być obecni na posiedzeniu sądu dyscyplinarnego, którego przedmiotem jest wydanie postanowienia, o którym mowa w ust. 1.

4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje się Prezesowi właściwej regionalnej rady, ministrowi właściwemu do spraw pracy oraz podmiotowi, w którym dana osoba wykonuje zawód psychologa.

5. Jeżeli do upływu okresu tymczasowego zawieszenia albo ograniczenia, o których mowa w ust. 1, w sprawie zawieszzonego psychologa nie zapadnie prawomocne orzeczenie sądu dyscyplinarnego, sąd ten z urzędu bada zasadność dalszego tymczasowego zawieszenia albo ograniczenia.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, obwinionemu przysługuje zażalenie w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Zażalenie wnosi się do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem regionalnego sądu dyscyplinarnego, który wydał postanowienie. Zażalenie nie wstrzymuje natychmiastowej wykonalności postanowienia.

7. W przedmiocie zażalenia na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, Krajowy Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie trzyosobowym.

8. Obwiniony może w każdym czasie składać wniosek o uchylenie postanowienia o tymczasowym zawieszeniu prawa wykonywania zawodu psychologa albo o ograniczeniu zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa. Na postanowienie w przedmiocie wniosku zażalenie przysługuje tylko wtedy, gdy wniosek został złożony po upływie co najmniej trzech miesięcy od dnia wydania postanowienia w przedmiocie tymczasowego zawieszenia albo ograniczenia.

Art. 88. 1. Sprawy w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów w pierwszej instancji rozpoznaje regionalny sąd dyscyplinarny właściwej regionalnej izby, do której obwiniony przynależy.

2. Sprawy przeciwko członkom organów, o których mowa w art. 54 pkt 2–5 i w art. 42 pkt 2–5, oraz przeciwko zastępcom regionalnego rzecznika dyscyplinarnego i zastępcom

Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego rozpoznaje regionalny sąd dyscyplinarny wskazany przez Krajowy Sąd Dyscyplinarny.

3. Krajowy Sąd Dyscyplinarny:

- 1) rozpoznaje odwołania od orzeczeń regionalnych sądów dyscyplinarnych;
- 2) rozpoznaje zażalenia na postanowienie o tymczasowym zawieszeniu prawa wykonywania zawodu psychologa albo o ograniczeniu zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa;
- 3) orzeka o wznowieniu postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

Art. 89. 1. Jeżeli przewinienie dyscyplinarne objęte jedną sprawą popełniło dwóch lub więcej obwinionych wpisanych do Rejestru w różnych regionalnych izbach, właściwy jest regionalny sąd dyscyplinarny, w którego okręgu popełniono przewinienie, a jeżeli miejsca tego ustalić nie można – sąd dyscyplinarny regionalnej izby, w której wszczęto najpierw postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

2. Spory o właściwość miejscową, jeżeli ustalenie właściwości zgodnie z ust. 1 jest niemożliwe, rozstrzyga Krajowy Sąd Dyscyplinarny.

3. W razie gdy właściwy sąd dyscyplinarny nie może z powodu przeszkody rozpoznać sprawy lub podjąć innej czynności albo gdy wymagają tego względy celowości, Krajowy Sąd Dyscyplinarny wyznacza inny regionalny sąd dyscyplinarny do rozpoznania sprawy.

Art. 90. 1. Postępowanie przed sądem dyscyplinarnym odbywa się na rozprawie jawnej.

2. Sąd dyscyplinarny wyłącza jawność rozprawy, jeżeli jawność mogłaby:

- 1) naruszyć tajemnicę, o której mowa w art. 27 ust. 1;
- 2) wywołać zakłócenie spokoju i porządku publicznego;
- 3) obrażać dobre obyczaje;
- 4) ujawnić okoliczności, które ze względu na ważny interes państwa powinny być zachowane w tajemnicy;
- 5) naruszyć ważny interes prywatny.

Art. 91. 1. Regionalny sąd dyscyplinarny orzeka w składzie trzyosobowym.

2. Krajowy Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie pięciosobowym.

3. Sędziów powołanych do orzekania w sprawie, w tym przewodniczącego składu orzekającego, wyznacza prezes sądu dyscyplinarnego, mając na uwadze zapewnienie

rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki oraz równomierne obciążenie sprawami składów sądu.

Art. 92. Członkowie regionalnych sądów dyscyplinarnych i Krajowego Sądu Dyscyplinarnego w zakresie orzekania podlegają przepisom powszechnie obowiązującego prawa.

Art. 93. 1. W razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wskazujących, że postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów nie powinno być wszczęte albo wszczęte postępowanie powinno zostać umorzone, sąd dyscyplinarny umarza postępowanie. W razie ujawnienia okoliczności, o których mowa w art. 75 pkt 1 albo 2, sąd dyscyplinarny wydaje orzeczenie uniewinniające obwinionego, a jeżeli obwiniony w chwili popełnienia czynu był niepoczytalny – umarza postępowanie.

2. Sąd dyscyplinarny może umorzyć postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów, jeżeli przewinienie dyscyplinarne jest mniejszej wagi albo orzeczenie wobec obwinionego kary byłoby oczywiście niecelowe ze względu na rodzaj i wysokość kary prawomocnie orzeczonej za ten sam czyn w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawy, a interes pokrzywdzonego temu się nie sprzeciwia.

Art. 94. 1. Sąd dyscyplinarny może orzekać następujące kary:

- 1) upomnienie;
- 2) naganę;
- 3) karę pieniężną;
- 4) ograniczenie zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa na okres od 6 miesięcy do 2 lat;
- 5) zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od roku do 5 lat;
- 6) pozbawienie prawa wykonywania zawodu.

2. Obok kary, o której mowa w ust. 1 pkt 1–4, można orzec dodatkowo zakaz wykonywania opieki na czas od roku do 5 lat.

3. Obok kary, o której mowa w ust. 1 pkt 5, orzeka się dodatkowo zakaz wykonywania opieki na czas od roku do 5 lat.

4. Obok kary dyscyplinarnej można orzec dodatkowo obowiązek przeproszenia pokrzywdzonego. Orzekając ten obowiązek, sąd dyscyplinarny określa sposób jego

wykonania, odpowiedni ze względu na okoliczności sprawy, przy czym obowiązek ten nie może wiązać się z dodatkowymi obciążeniami finansowymi względem ukaranego.

5. Kara, o której mowa w ust. 1 pkt 2–4, pociąga za sobą utratę biernego prawa wyborczego do organu samorządu psychologów na czas 3 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

6. Kara, o której mowa w ust. 1 pkt 5, pociąga za sobą utratę biernego i czynnego prawa wyborczego do organu samorządu psychologów na czas 6 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

7. Sąd dyscyplinarny może orzec podanie treści orzeczenia do publicznej wiadomości w określony sposób, jeżeli uzna to za celowe ze względu na okoliczności sprawy, o ile nie narusza to interesu pokrzywdzonego.

Art. 95. 1. Zawieszenie prawa wykonywania zawodu orzeka się w miesiącach i latach.

2. Bieg kary rozpoczyna się z dniem uprawomocnienia się orzeczenia.

3. Na poczet kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu zalicza się okres tymczasowego zawieszenia prawa wykonywania zawodu.

Art. 96. 1. Karę pieniężną orzeka się w wysokości od jednej trzeciej do czterokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

2. Wpływy z kar pieniężnych regionalna rada przekazuje na cele samorządu psychologów.

3. Karę pieniężną orzeka się samoistnie albo obok kar, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4–6.

4. Egzekwowanie kar pieniężnych odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 97. 1. W razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną.

2. Przy orzekaniu kary łącznej stosuje się następujące zasady:

1) w razie orzeczenia kary upomnienia i nagany wymierza się łączną karę nagany;

2) orzeczone kary upomnienia i nagany nie podlegają łączeniu z karą pieniężną;

3) przy karach pieniężnych łączna kara pieniężna nie może przekraczać sumy tych kar i nie może być niższa od najwyższej z orzeczonych kar pieniężnych;

4) orzeczona kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu oraz kara ograniczenie zakresu czynności w wykonywaniu zawodu nie podlegają łączeniu z karami upomnienia i nagany;

5) przy orzeczonych za kilka przewinień dyscyplinarnych karach rodzajowo różnych i karze, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 6, wymierza się karę łączną pozbawienia prawa do wykonywania zawodu psychologa, a w przypadku orzeczonych równocześnie kar pieniężnych, karę tę orzeka się na zasadach, o których mowa w pkt 3.

3. W przypadku gdy obwiniony popełnił dwa lub więcej przewinień dyscyplinarnych, zanim zapadło pierwsze, choćby nieprawomocne, orzeczenie co do któregośkolwiek z nich, wydaje się orzeczenie łączne, o ile orzeczone kary podlegają łączeniu według zasad, o których mowa w ust. 2.

Art. 98. 1. Prezes właściwej regionalnej rady, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, udziela psychologowi ostrzeżenia. Rzecznik dyscyplinarny, jeżeli uzna to za zasadne, może wystąpić z takim wnioskiem po uprawomocnieniu się postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów albo o umorzeniu tego postępowania, wydanych na podstawie art. 75 pkt 6.

2. Udzielając ostrzeżenia, Prezes regionalnej rady może jednocześnie zobowiązać psychologa do przeproszenia pokrzywdzonego lub pouczyć go w kwestii pożądanego zachowania, zgodnego z prawem oraz zasadami etyki zawodowej. Zobowiązanie do przeproszenia nie może wiązać się z obciążeniem finansowym dla psychologa.

3. Psychologowi służy prawo odwołania od ostrzeżenia do właściwego sądu dyscyplinarnego w terminie 7 dni od udzielenia ostrzeżenia.

4. Od postanowienia sądu dyscyplinarnego w sprawie odwołania, o którym mowa w ust. 3, nie przysługuje środek zaskarżenia.

Art. 99. 1. Ogłoszenie orzeczenia sądu dyscyplinarnego jest jawne.

2. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego przytacza ustnie jego główne motywy.

Art. 100. 1. Orzeczenie sądu dyscyplinarnego zawiera:

- 1) oznaczenie sądu dyscyplinarnego, imiona i nazwiska sędziów, rzecznika dyscyplinarnego i protokolanta;
- 2) podstawę prawną;
- 3) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia;

- 4) imię (imiona) i nazwisko oraz numer z Rejestru obwinionego;
- 5) przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie rzecznik dyscyplinarny zarzucił obwinionemu;
- 6) rozstrzygnięcie sądu dyscyplinarnego;
- 7) uzasadnienie;
- 8) dokładne określenie przypisanego obwinionemu czynu oraz jego kwalifikację prawną;
- 9) rozstrzygnięcie co do kary, a w razie potrzeby – co do zaliczenia na jej poczet tymczasowego zawieszenia w prawie wykonywania zawodu.

2. Uzasadnienie zawiera:

- 1) wskazanie, jakie fakty sąd dyscyplinarny uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich dowodach oparł się w związku z tym i powody, dla których nie uznał dowodów przeciwnych;
- 2) przytoczenie okoliczności, które sąd dyscyplinarny miał na względzie przy wymierzaniu kary.

Art. 101. 1. W orzeczeniu sądu dyscyplinarnego powinno być zawarte także postanowienie o kosztach postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów. W razie ukarania obwinionego koszty postępowania ponosi obwiniony, chyba że sąd dyscyplinarny postanowi inaczej. W przypadku uniewinnienia obwinionego lub umorzenia postępowania koszty postępowania ponosi Krajowa Izba.

2. Nieopłacone w terminie koszty postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Orzeczenie sądu dyscyplinarnego wraz z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania sąd dyscyplinarny doręcza stronom w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

4. Obwinionemu przysługuje zażalenie na postanowienie o kosztach postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Zażalenie wnosi się do sądu dyscyplinarnego, który wydał zaskarżone orzeczenie.

Art. 102. 1. Koszty postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów mają charakter zryczałtowany.

2. Wysokość zryczałtowanych kosztów postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada, mając na względzie przeciętne koszty postępowania.

Art. 103. 1. Od orzeczenia regionalnego sądu dyscyplinarnego stronom przysługuje odwołanie do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem regionalnego sądu dyscyplinarnego, który wydał zaskarżone orzeczenie.

4. Cofnięcie odwołania przez składającą je stronę przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej wiąże Krajowy Sąd Dyscyplinarny, który pozostawia odwołanie bez rozpoznania, o ile nie zachodzą przesłanki z art. 439 § 1 pkt 1 i 2 oraz 5–10 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46).

Art. 104. 1. Odwołanie co do winy uważa się za zwrócone przeciwko całości orzeczenia.

2. Odwołanie co do kary uważa się za zwrócone przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze.

Art. 105. 1. Krajowy Sąd Dyscyplinarny utrzymuje w mocy, uchyla albo zmienia orzeczenie regionalnego sądu dyscyplinarnego orzekającego w pierwszej instancji.

2. Krajowy Sąd Dyscyplinarny nie może uznać winnym obwinionego lub wymierzyć kary obwinionemu, który został uniewinniony przez regionalny sąd dyscyplinarny lub co do którego postępowanie umorzono.

Art. 106. 1. Orzeczenia Krajowego Sądu Dyscyplinarnego kończące postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów są prawomocne z chwilą ogłoszenia.

2. Orzeczenie Krajowego Sądu Dyscyplinarnego doręcza się stronom w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia tego orzeczenia.

Art. 107. 1. Od prawomocnego orzeczenia Krajowego Sądu Dyscyplinarnego kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów stronom, ministrowi właściwemu do spraw pracy i Prezesowi Krajowej Rady przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Kasację w stosunku do tego samego obwinionego i od tego samego orzeczenia każdy uprawniony może wnieść tylko raz.

Art. 108. Kasacja może być wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego lub innego rażącego naruszenia prawa. Kasacja może być wniesiona również z powodu niewspółmierności kary.

2. Niedopuszczalne jest uwzględnienie kasacji na niekorzyść obwinionego wniesionej po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 109. Strony, minister właściwy do spraw pracy i Prezes Krajowej Rady wnoszą kasację do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego.

Art. 110. 1. W kasacji należy podać, na czym polega zarzucane uchybienie.

2. Kasacja wnoszona przez stronę powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę będącego adwokatem albo radcą prawnym albo pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym.

Art. 111. 1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów zakończone prawomocnym orzeczeniem sądu dyscyplinarnego wznawia się, jeżeli:

- 1) w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa i istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
- 2) po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nieznanne przedtem sądowi dyscyplinarnemu wskazujące na to, że:
 - a) obwiniony nie popełnił czynu albo jego czyn nie stanowił przewinienia dyscyplinarnego lub nie podlegał karze,
 - b) sąd dyscyplinarny umorzył postępowanie, błędnie przyjmując, że obwiniony popełnił zarzucany mu czyn.

2. Czyn, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 4–11 lub w art. 22 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Art. 112. Postępowanie przed sądem dyscyplinarnym zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznović w wypadku uchylecia lub istotnej zmiany treści prawomocnego wyroku lub orzeczenia, z powodu którego to postępowanie zostało umorzone.

Art. 113. 1. Wznovienie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów może nastąpić na wniosek strony lub z urzędu.

2. Postępowanie wznawia się z urzędu tylko w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

3. Wznowienie postępowania nie może nastąpić z przyczyn, o których mowa w ust. 2, jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji.

4. Niedopuszczalne jest wznowienie postępowania z urzędu na niekorzyść obwinionego po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 114. 1. W sprawie wznowienia postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów zakończonego prawomocnym orzeczeniem regionalnego sądu dyscyplinarnego lub Krajowego Sądu Dyscyplinarnego orzeka w innym składzie sąd dyscyplinarny, który wydał orzeczenie kończące prawomocnie postępowanie.

2. W kwestii wznowienia postępowania sąd dyscyplinarny orzeka na posiedzeniu bez udziału stron, chyba że przewodniczący składu orzekającego lub sąd postanowi inaczej.

Art. 115. Wniosek o wznowienie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny. Do wniosku dołącza się odpowiednią liczbę jego odpisów dla stron postępowania.

Art. 116. 1. Na postanowienie oddalające wniosek o wznowienie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów lub pozostawiające go bez rozpoznania przysługuje zażalenie do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, z tym że zażalenie na postanowienie Krajowego Sądu Dyscyplinarnego rozpoznaje ten sąd w innym składzie.

2. Orzekając o wznowieniu postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów, regionalny sąd dyscyplinarny uchyla zaskarżone orzeczenie i ponownie rozpatruje sprawę w innym składzie, a Krajowy Sąd Dyscyplinarny uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę regionalnemu sądowi dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania. Od orzeczenia o wznowieniu postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów środek odwoławczy nie przysługuje.

3. Uchylając zaskarżone orzeczenie, regionalny sąd dyscyplinarny może uniewinnić obwinionego, jeżeli nowe fakty lub dowody wskazują na to, że orzeczenie to jest oczywiście niesłuszne, albo umorzyć postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów.

Art. 117. 1. Psychologowi, który w wyniku wznowienia postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów lub kasacji został uniewinniony, przysługuje odszkodowanie za poniesioną szkodę oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę na skutek wykonania względem niego w całości lub w części kary, która została zmieniona albo uchylona w wyniku wznowienia postępowania lub kasacji.

2. Roszczenia przysługują w stosunku do Krajowej Izby.

3. W sprawach roszczeń orzeka sąd powszechny.

4. Roszczenia ulegają przedawnieniu z upływem roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w wyniku wznowienia postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów lub kasacji.

Art. 118. 1. Prawomocne orzeczenie sądu dyscyplinarnego przewodniczący składu orzekającego doręcza w terminie 7 dni od jego uprawomocnienia:

1) Prezesowi właściwej regionalnej rady do wykonania, w szczególności w zakresie aktualizacji wpisu do Rejestru oraz wyegzekwowania orzeczonych kar i obowiązków;

2) stronom i ministrowi właściwemu do spraw pracy.

2. Niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia, w którym sąd dyscyplinarny orzekł karę, o której mowa w art. 94 ust 1 pkt 4 – 6, przewodniczący składu orzekającego zawiadamia o jego wydaniu każdy podmiot, w którym psycholog jest zatrudniony.

Art. 119. 1. Psycholog zawieszony w prawie wykonywania zawodu nie może wykonywać tego zawodu w żadnej formie.

2. Prawomocne orzeczenie kary, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 5 albo 6, stanowi podstawę do rozwiązania bez wypowiedzenia umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, stosunku służbowego albo porozumienia o wolontariacie, na podstawie których psycholog wykonuje zawód.

Art. 120. Na wniosek obwinionego prawomocne orzeczenie uniewinniające go w sprawach z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologa podlega opublikowaniu.

Art. 121. Orzeczenie kary pozbawienia prawa do wykonywania zawodu psychologa powoduje skreślenie z Rejestru bez prawa ubiegania się o ponowny wpis do Rejestru przez okres 10 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o karze pozbawienia prawa do wykonywania zawodu psychologa.

Art. 122. 1. Krajowa Rada prowadzi Rejestr Ukaranych Psychologów, w którym dokonuje się wpisu o ukaraniu.

2. Wpis o ukaraniu zawiera:

- 1) numer wpisu;
- 2) datę wpisu;
- 3) imię (imiona) i nazwisko ukaranego psychologa;
- 4) numer z Rejestru ukaranego psychologa;
- 5) oznaczenie sądu dyscyplinarnego wydającego orzeczenie i jego datę;
- 6) rodzaj orzeczonej kary;
- 7) datę wykonania kary; 8) adnotacje o postanowieniu wydanym w trybie art. 87;
- 9) datę zatarcia kary.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, są udostępniane na wniosek sądu, organów ścigania, organu administracji rządowej – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań ustawowych.

Art. 123. 1. Zatarcie kary następuje z urzędu, w przypadku ukarania karą określoną w:

- 1) art. 94 ust. 1 pkt 1–3, po upływie 3 lat,
- 2) art. 94 ust. 1 pkt 4, po upływie 5 lat,
- 3) art. 94 ust. 1 pkt 5, po upływie 10 lat

– od dnia ich wykonania, jeżeli w tym okresie osoba ukarana nie została ponownie ukarana dyscyplinarnie albo skazana przez sąd za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego.

2. Jeżeli psycholog przed upływem okresu wymaganego do zatarcia kary zostanie ponownie ukarany, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich kar.

3. Z chwilą zatarcia kary dyscyplinarnej Prezes regionalnej rady zarządza wykreślenie wzmianki o ukaraniu dyscyplinarnym z Rejestru Ukaranych Psychologów oraz usunięcie z akt osobowych dokumentów dotyczących ukarania.

Art. 124. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego;
- 2) rozdziałów I–III ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17, 1228, 1907 i 1965).

Art. 125. Okres przechowywania danych osobowych, które zostały zgromadzone w toku prowadzonych przez organy samorządu psychologów postępowań w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów wynosi 10 lat od końca roku kalendarzowego, w którym zakończyło się postępowanie.

Rozdział 6 Przepisy karne

Art. 126. 1. Kto posługuje się tytułem zawodowym psychologa, nie posiadając prawa wykonywania zawodu psychologa, podlega karze grzywny.

2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 127. 1. Kto udziela świadczeń psychologicznych, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1–4, nie posiadając prawa wykonywania zawodu psychologa, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub wprowadza w błąd co do posiadania takiego uprawnienia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 128. Kto powierza wykonanie świadczeń psychologicznych, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1–4 osobie, która nie posiada prawa wykonywania zawodu psychologa, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 129. Postępowanie w sprawach o czyny określone w art. 126 i art. 128 toczy się według przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2024 r. poz. 977 i 1544).

Rozdział 7 Przepisy zmieniające, dostosowujące i końcowe

Art. 130. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2024 r. poz. 986 i 1871) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9fa po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku nauczyciela psychologa realizującego przygotowanie do zawodu nauczyciela zajęcia, o których mowa w ust. 1 i 5 nie mogą być zajęciami realizowanymi indywidualnie z uczniami, jeżeli w ramach tych zajęć może być naruszona tajemnica, o której mowa w art. 27 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U.).”

2) w art. 10 po ust. 8b dodaje się ust. 8c i 8d w brzmieniu:

„8c. Na stanowisku nauczyciela psychologa nie można zatrudnić nauczyciela, jeżeli:

- 1) nie posiada prawa wykonywania zawodu psychologa w rozumieniu ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów;
- 2) przeciwko nauczycielowi toczy się postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej psychologów, o którym mowa w ustawie z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów;
- 3) tymczasowo zawieszono prawo wykonywania zawodu psychologa przez tego nauczyciela albo ograniczono zakres czynności w wykonywaniu zawodu, na podstawie art. 87 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów;
- 4) został prawomocnie ukarany karą ograniczenia zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów, w okresie, w którym obowiązuje to ograniczenie, jeżeli zakres czynności, który uległ ograniczeniu, należałby do zadań nauczyciela psychologa;
- 5) został prawomocnie ukarany karą zawieszenia prawa wykonywania zawodu, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów, w okresie, w którym obowiązuje zawieszenie prawa wykonywania zawodu.

8d. W celu potwierdzenia spełniania warunków, o których mowa w ust. 8c, nauczyciel psychologa, przed nawiązaniem stosunku pracy, jest obowiązany przedstawić dyrektorowi szkoły zaświadczenie z Rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów, z wyjątkiem przypadku gdy z nauczycielem jest nawiązywany kolejny stosunek pracy w tej samej szkole w ciągu 3 miesięcy od dnia rozwiązania albo wygaśnięcia na podstawie art. 20 ust. 5c poprzedniego stosunku pracy.”.

- 3) w art. 26 w ust. 1 pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 – 8 w brzmieniu:

„6) stwierdzenia, że nawiązanie stosunku pracy z nauczycielem psychologiem nastąpiło z naruszeniem warunków, o których mowa w art. 10 ust. 8c;

- 7) skreślenia nauczyciela psychologa z Rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów, w przypadkach, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2–6, 8 i 9 tej ustawy;

8) prawomocnego orzeczenia wobec nauczyciela psychologa kary wymienionej w art. 94 ust. 1 pkt 5 albo 6 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów.”;

4) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. Stosunek pracy z nauczycielem psychologiem ulega rozwiązaniu, bez wypowiedzenia, w razie prawomocnego orzeczenia kary ograniczenia zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów, jeżeli zakres czynności, który uległ ograniczeniu, należy do zadań nauczyciela psychologa.”

5) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:

„Art. 39a. Do wynagrodzenia nauczyciela psychologa oraz nauczyciela psychologa pełniącego funkcję dyrektora szkoły w okresie tymczasowego zawieszenia prawa wykonywania zawodu psychologa albo ograniczenia zakresu czynności w wykonywaniu zawodu psychologa, na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów, jeżeli w wyniku tego ograniczenia nauczyciel psycholog albo nauczyciel psycholog pełniący funkcję dyrektora szkoły nie świadczy pracy, stosuje się odpowiednio art. 85u.”

6) w art. 42d w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Ilekroć w przepisie niniejszego artykułu jest mowa o nauczycielu psychologa, należy przez to rozumieć także osobę, o której mowa w art. 15 ust. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.”

Art. 131. W ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2024 r. poz. 917) w art. 5 ust. 3 pkt 1 lit a otrzymuje brzmienie:

„a) posiada tytuł zawodowy lekarza lub tytuł zawodowy magistra albo spełnia warunki określone w art. 147 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. ...),”

Art. 132. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46) w art. 180 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy notarialnej, adwokackiej, radcy prawnego, doradcy podatkowego, lekarskiej, dziennikarskiej lub statystycznej, tajemnicy Prokuraturii Generalnej oraz tajemnicy psychologa, mogą być przesłuchiwane co do faktów objętych tą tajemnicą tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości,

a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu. W postępowaniu przygotowawczym w przedmiocie przesłuchania lub zezwolenia na przesłuchanie decyduje sąd, na posiedzeniu bez udziału stron, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od daty doręczenia wniosku prokuratora. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.

Art. 133. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 437) w art. 18 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 63 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. ...).”.

Art. 134. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1370 i 1907) w art. 21 ust. 1 pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) zawodu psychologa.”.

Art. 135. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485) w art. 15c w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prawo wykonywania zawodu psychologa w rozumieniu ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. ...),”.

Art. 136. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. Partnerami w spółce mogą być osoby uprawnione do wykonywania następujących zawodów: adwokata, aptekarza, architekta, fizjoterapeuty, inżyniera budownictwa, biegłego rewidenta, brokera ubezpieczeniowego, diagnosty laboratoryjnego, doradcy podatkowego, maklera papierów wartościowych, doradcy inwestycyjnego, księgowego, lekarza, lekarza dentystry, lekarza weterynarii, notariusza, pielęgniarki, położnej, radcy prawnego, rzecznika patentowego, rzeczoznawcy majątkowego, tłumacza przysięgłego i psychologa.”.

Art. 137. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1210 i 1544) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 87:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada prawo wykonywania zawodu psychologa w rozumieniu ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. ...),”.

b) w ust. 3 w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) wobec której prawomocnie orzeczono karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów.”;

2) w art. 88 w ust. 6 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) prawomocnego orzeczenia wobec niego kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów.”.

Art. 138. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 49) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w przypadku psychologa – prawo wykonywania zawodu psychologa w rozumieniu ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. ...);”;

2) w art. 98 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w przypadku psychologa – prawo wykonywania zawodu psychologa w rozumieniu ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów;”.

Art. 139. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o opiniodawczych zespołach sądowych specjalistów (Dz. U. z 2018 r. poz. 708) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) która posiada prawo wykonywania zawodu psychologa w rozumieniu ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. ...) lub ukończyła studia wyższe z zakresu pedagogiki w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskała tytuł magistra lub ukończyła zagraniczne studia z zakresu pedagogiki uznane w Rzeczypospolitej Polskiej, albo jest lekarzem posiadającym specjalizację z zakresu pediatrii, medycyny rodzinnej, chorób wewnętrznych, psychiatrii lub psychiatrii dzieci i młodzieży;”.

2) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jako specjalista w zakresie psychologii może być zatrudniona osoba, która posiada prawo wykonywania zawodu psychologa w rozumieniu ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. ...) oraz

która posiada co najmniej 3–letni staż pracy w poradnictwie rodzinnym lub z młodzieżą społecznie niedostosowaną albo 3–letnią praktykę kliniczną.”;

Art. 140. W ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1802) w art. 22j w ust. 6 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) psychologa, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. ...).”

Art. 141. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, 854, 1562, 1635 i 1933) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) w ust. 1 w pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zatrudnia nauczycieli posiadających kwalifikacje określone w odrębnych przepisach, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 1 i 10”,

b) w ust. 6 w pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zatrudnia nauczycieli posiadających kwalifikacje określone dla nauczycieli przedszkoli publicznych; przepisy art. 15 ust. 1, 4 i 10 stosuje się odpowiednio”

2) w art. 14:

a) w ust. 1 w pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zatrudnia nauczycieli posiadających kwalifikacje określone w odrębnych przepisach, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 2 i 10”,

b) w ust. 3 w pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zatrudnia nauczycieli obowiązkowych zajęć edukacyjnych, o których mowa w pkt 2, posiadających kwalifikacje określone dla nauczycieli szkół publicznych; przepisy art. 15 ust. 2, 4, 6 i 10 stosuje się odpowiednio”,

c) w ust. 4 w pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zatrudnia nauczycieli zajęć edukacyjnych, o których mowa w pkt 2, posiadających kwalifikacje określone dla nauczycieli szkół publicznych; przepisy art. 15 ust. 2, 4, 6 i 10 stosuje się odpowiednio”;

3) w art. 15:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisy ust. 2-4 i 10 stosuje się odpowiednio do placówek artystycznych, placówek, o których mowa w art. 2 pkt 8, dla uczniów szkół artystycznych i placówek

doskonalenia nauczycieli szkół artystycznych, z tym że zgodę na zatrudnienie osoby niebędącej nauczycielem wyraża minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”

b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. W uzasadnionych przypadkach w przedszkolu, szkole lub placówce publicznej może być, za zgodą kuratora oświaty, a w przypadku szkoły artystycznej – ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, zatrudniona osoba niebędąca nauczycielem, wpisana do Rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U.), posiadająca przygotowanie uznane przez dyrektora szkoły lub placówki za odpowiednie do udzielania świadczeń psychologicznych dzieciom i młodzieży. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio. ”

4) w art. 32:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Nauczyciela oraz osobę, o której mowa w art. 15 ust. 1 i 10, prowadzących zajęcia w innej formie wychowania przedszkolnego prowadzonej przez gminę, zatrudnia dyrektor przedszkola lub szkoły podstawowej prowadzonych przez tę gminę.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Zajęcia w innych formach wychowania przedszkolnego prowadzą nauczyciele posiadający kwalifikacje wymagane od nauczycieli przedszkoli. Przepisy art. 15 ust. 1, 3, 4 i 10 stosuje się odpowiednio.”

Art. 142. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 (Dz. U. z 2024 r. poz. 94) w art. 3c w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) psychologa, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia ... o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U.).”

Art. 143. 1. Minister właściwy do spraw pracy powoła, w drodze zarządzenia, Komitet Organizacyjny Izb Psychologów, zwany „Komitetem”.

2. Ogólnopolskie stowarzyszenia zrzeszające psychologów i związki zawodowe psychologów, działające co najmniej przez 3 lata poprzedzające dzień wejścia w życie ustawy, mogą zgłaszać po jednym kandydacie na członka Komitetu, który jest członkiem tej organizacji i który spełnia wymagania określone w art. 6 ust. 5 pkt 1.

3. Właściwe organy organizacji, o których mowa w ust. 2, do zgłoszenia załączają:

- 1) aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo wydruk informacji, o którym mowa w art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 979 i 1863);
- 2) dokument pełnomocnictwa, jeżeli wniosek został podpisany przez osobę upoważnioną na podstawie pełnomocnictwa;
- 3) oświadczenie o liczbie członków opłacających składki członkowskie;
- 4) zgodę kandydata;
- 5) dyplom kandydata, o którym mowa w art. 6 ust. 5 pkt 1.

4. W skład Komitetu wchodzi:

- 1) nie więcej niż 10 członków powołanych przez ministra właściwego do spraw pracy spośród reprezentantów organizacji, o których mowa w ust. 2;
- 2) 1 członek powołany przez ministra właściwego do spraw pracy będący przedstawicielem urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, który jest przewodniczącym Komitetu.

5. Komitet opracowuje i uchwała swój regulamin określający organizację, sposób działania i tryb pracy.

6. Zadaniem Komitetu jest opracowanie i uchwalenie regulaminu:

- 1) wyboru delegatów na pierwszy Krajowy Zjazd;
- 2) pierwszego Krajowego Zjazdu;
- 3) wyboru delegatów na pierwsze regionalne zjazdy;
- 4) pierwszych regionalnych zjazdów.

7. Komitet podejmuje decyzje w formie uchwał. Uchwały Komitetu są podejmowane zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby członków Komitetu. W przypadku równej liczby głosów, decydujący jest głos przewodniczącego Komitetu.

8. Działalność Komitetu jest finansowana z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw pracy.

9. Członkowie Komitetu nie otrzymują za pełnioną funkcję żadnego wynagrodzenia ani nie przysługuje im zwrot kosztów poniesionych za wykonywane czynności.

10. Obsługę techniczno-organizacyjną Komitetu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw pracy.

11. Komitet ulega rozwiązaniu z dniem ukonstytuowania się ostatniego z pierwszych regionalnych zjazdów.

Art. 144. 1. Zadaniem ministra właściwego do spraw pracy jest:

- 1) prowadzenie spisu psychologów na potrzeby przeprowadzenia pierwszych wyborów organów samorządu psychologów;
- 2) dokonywanie wpisów do spisu psychologów, o którym mowa w pkt 1;
- 3) zorganizowanie i zwołanie, zgodnie z przepisami ustawy:
 - a) pierwszego Krajowego Zjazdu w terminie roku od dnia powołania Komitetu,
 - b) pierwszych regionalnych zjazdów w terminie 6 miesięcy od dnia zwołania pierwszego Krajowego Zjazdu,

2. Zgłoszenie do spisu psychologów zawiera następujące dane osoby ubiegającej się o wpis:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) numer PESEL;
- 4) obywatelstwo;
- 5) adres zamieszkania;
- 6) adres do korespondencji, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej.

3. Do zgłoszenia wpisu do spisu psychologów dołącza się:

- 1) kopie dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 1 oraz w przypadku zmiany danych takich jak imię (imiona) i nazwisko dokumenty potwierdzające tę zmianę;
- 2) oświadczenie następującej treści: „Świadomy/Świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, oświadczam, że:
 - a) posiadam znajomość języka polskiego w stopniu niezbędnym do wykonywania zawodu psychologa,
 - b) korzystam z pełni praw publicznych oraz posiadam pełną zdolność do czynności prawnych,
 - c) nie jestem skazana/skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa umyślnego ściganego z oskarżenia publicznego.”;
- 3) dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 6.

4. W zjazdach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, uczestniczą psychologowie wpisani do spisu psychologów najpóźniej na 4 miesiące przed pierwszym Krajowym Zjazdem.

5. Administratorem danych osobowych, o których mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw pracy. Okres przechowywania tych danych wynosi 5 lat od końca roku

kalendarzowego, w którym zakończono spis psychologów realizowany na potrzeby przeprowadzenia pierwszych wyborów organów samorządu psychologów.

6. Opłata za wpis do spisu psychologów wynosi 50 zł i do czasu powołania samorządu psychologów stanowi dochód budżetu państwa.

7. Zadania, o których mowa w ust. 1, są realizowane w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez ministra właściwego do spraw pracy.

8. Uwierzytelnianie użytkowników w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 7, umożliwiającym zgłoszenie wpisu do spisu psychologów w postaci elektronicznej wymaga użycia profilu zaufanego, profilu osobistego, innego środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1725), adekwatnie do poziomu bezpieczeństwa środka identyfikacji elektronicznej wymaganego dla usług świadczonych w tym systemie, danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego, jeżeli te dane pozwalają na identyfikację i uwierzytelnienie wymagane w celu realizacji usługi online, albo innych technologii, jeżeli zostaną udostępnione w tym systemie.

9. Jeżeli zgłoszenie do spisu psychologów nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2 i 3, osoba ubiegająca się o wpis jest wzywana za pośrednictwem systemu teleinformatycznego do jego uzupełnienia lub poprawienia w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

10. Zgłoszenie do spisu psychologów, które nie zostało uzupełnione lub poprawione w terminie, o którym mowa w ust. 9, pozostawia się bez rozpoznania.

11. Wpis do spisu psychologów obejmuje:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) numer wpisu do spisu psychologów.

Art. 145. 1. Z dniem ukonstytuowania się ostatniego z pierwszych regionalnych zjazdów organy samorządu psychologów przejmują wszystkie swoje kompetencje, o których mowa w ustawie.

2. W pierwszym roku funkcjonowania samorządu psychologów informacja, o której mowa w art. 49, zostanie przesłana ministrowi właściwemu do spraw pracy w terminie 6 miesięcy od ukonstytuowania się Krajowej Rady. Przedstawienie informacji w terminie

określonym w zdaniu poprzednim nie wyłącza obowiązku złożenia przez tę organizację informacji w terminie, o którym mowa w art. 49.

Art. 146. 1. Zadaniem pierwszego Krajowego Zjazdu jest:

1) wybór:

- a) Prezesa Krajowej Rady i 4 członków Krajowej Rady,
- b) Krajowej Komisji Rewizyjnej, Krajowego Sądu Dyscyplinarnego i członków tych organów, w tym Prezesa Krajowego Sądu Dyscyplinarnego,
- c) Krajowego Rzecznika Dyscyplinarnego;

2) ustalanie liczby i obszaru działania poszczególnych regionalnych izb, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2;

3) ustalenie liczby delegatów z każdej regionalnej izby na Krajowy Zjazd i pierwsze regionalne zjazdy;

4) wskazanie po jednym pełnomocniku do powołania każdej z regionalnych izb.

2. Zadaniem pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest współpraca z Komitetem w celu organizacji pierwszych regionalnych zjazdów.

Art. 147. 1. Pierwsze regionalne zjazdy wybierają:

1) członków Krajowej Rady, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1;

2) Prezesa regionalnej rady oraz członków regionalnej rady;

3) członków regionalnej komisji rewizyjnej i członków regionalnego sądu dyscyplinarnego, w tym Prezesa regionalnego sądu dyscyplinarnego;

4) regionalnego rzecznika dyscyplinarnego.

2. Kadencja członków Krajowej Rady wybranych przez pierwsze regionalne zjazdy kończy się z dniem upływu kadencji członków Krajowej Rady wybranych przez pierwszy Krajowy Zjazd.

Art. 148. Koszty organizacji pierwszego Krajowego Zjazdu oraz pierwszych regionalnych zjazdów są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw pracy.

Art. 149. Minister właściwy do spraw pracy pozyskuje informacje z rejestru PESEL w celu weryfikacji osób, o których mowa w art. 144 ust. 2, w zakresie niezbędnym do powołania samorządu psychologów.

Art. 150. 1. Koszt rozpoczęcia wykonywania przez samorząd psychologów obowiązków ustawowych przez Krajową Izbę i regionalne izby, będzie dofinansowany z

budżetu państwa w formie dotacji celowej, w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.³⁾).

2. Dotacji celowej, o której mowa w ust. 1, udziela jednorazowo – na wniosek Krajowej Izby – minister właściwy do spraw pracy, na podstawie umowy zawartej z Krajową Izbą.

3. Kwota dotacji celowej nie może być wyższa niż 2 000 000 zł.

Art. 151. 1. Osoba, która najpóźniej w dniu wejścia w życie ustawy:

- 1) ukończyła w Rzeczypospolitej Polskiej studia drugiego stopnia na kierunku psychologia oraz uzyskała tytuł zawodowy magistra niezależnie od kierunku ukończenia studiów pierwszego stopnia lub
- 2) ukończyła w Rzeczypospolitej Polskiej jednolite studia magisterskie na kierunku psychologia oraz uzyskała tytuł zawodowy magistra, lub
- 3) posiada dyplom wydany w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, uznany za równoważny z dyplomem ukończenia studiów na kierunku psychologia uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, potwierdzający formalne kwalifikacje psychologa, lub
- 4) nabyła w państwie członkowskim Unii Europejskiej kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu psychologa w państwie ich uzyskania, lub
- 5) posiada dyplom magistra filozofii chrześcijańskiej ze specjalizacją filozoficzno-psychologiczną uzyskany na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim do dnia 1 października 1981 r. lub dyplom magistra filozofii chrześcijańskiej w zakresie psychologii uzyskany w Akademii Teologii Katolickiej do dnia 31 grudnia 1992 r.

– może wykonywać zawód psychologa w rozumieniu tej ustawy bez konieczności realizacji współpracy z opiekunem, o której mowa w art. 17, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, jest wpisywana do Rejestru, na wniosek złożony nie później niż w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepisy art. 9 i art. 10 stosuje się odpowiednio.

3. Osoba, o której mowa w ust. 1, może wykonywać zawód psychologa w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy bez uzyskania wpisu do Rejestru.

4. Osoba, o której mowa w ust. 2, może wykonywać zawód psychologa do dnia doręczenia ostatecznej uchwały regionalnej rady w przedmiocie wpisu do Rejestru.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1572, 1717, 1756, 1907 oraz z 2025 r. poz. 39.

5. Osoba, o której mowa w ust. 2, może być opiekunem, o którym mowa w art. 17 ust. 3, po złożeniu pisemnego oświadczenia o następującej treści: „Świadomy/Świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że przez okres co najmniej 3 lat wykonywałem/wykonywałam czynności określone w art. 23 ust. 2 ustawy o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów.”.

Art. 152. Osoba, która do dnia wejścia w życie ustawy rozpoczęła w Rzeczypospolitej Polskiej studia drugiego stopnia na kierunku psychologia, niezależnie od kierunku ukończenia studiów pierwszego stopnia, po otrzymaniu tytułu zawodowego magistra na kierunku psychologia może wykonywać zawód psychologa po uzyskaniu wpisu do Rejestru. Przepisy art. 9 i art. 10 stosuje się odpowiednio.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, ma obowiązek realizacji współpracy z opiekunem, o której mowa w art. 17.

Art. 153. 1. Stosunek służbowy oraz wynikające z niego prawa i obowiązki psychologów będących żołnierzami w czynnej służbie wojskowej, funkcjonariuszami Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Marszałkowskiej, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą określają przepisy odrębnych ustaw.

2. Prawa i obowiązki psychologów zatrudnionych na stanowisku psychologa w przedszkolach, szkołach i placówkach wymienionych w art. 1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą określają przepisy ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela.

Art. 154. 1. Stosunek pracy i stosunek służbowy osób zatrudnionych na stanowisku psychologa wygasa po upływie 2 lat od wejścia w życie ustawy, jeżeli przed upływem tego terminu osoby te nie złożyły wniosku o wpis do Rejestru.

2. Ostateczna uchwała w przedmiocie odmowy przyznania prawa wykonywania zawodu psychologa skutkuje wygaśnięciem stosunku pracy i stosunku służbowego osób zatrudnionych na stanowisku psychologa.

Art. 155. 1. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa w części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy będących

konsekwencją wejścia w życie ustawy wynosi 6,88 mln zł, przy czym w kolejnych latach wyniesie maksymalnie w:

- 1) 2025 r. – 0,98 mln zł;
- 2) 2026 r. – 1,16 mln zł;
- 3) 2027 r. – 2,31 mln zł;
- 4) 2028 r. – 0,32 mln zł;
- 5) 2029 r. – 0,33 mln zł;
- 6) 2030 r. – 0,34 mln zł;
- 7) 2031 r. – 0,35 mln zł;
- 8) 2032 r. – 0,36 mln zł;
- 9) 2033 r. – 0,36 mln zł;
- 10) 2034 r. – 0,37 mln zł;

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków określonego w ust. 1 stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu kosztów wykonywania zadań publicznych poprzez ograniczenie kosztów administracyjnych.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw pracy.

Art. 156. Traci moc ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1026).

Art. 157. Ustawa wchodzi w życie po upływie 2 lat i 3 miesięcy, od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 27 i 28 ust. 1, które wchodzi w życie od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 143–150, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 17 ust. 3, który wchodzi w życie po upływie 5 lat i 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Do tego czasu opiekunem mogą być osoby, które zostały wpisane do Rejestru w trybie art. 151 ust. 2 i złożyły oświadczenie, o którym mowa w art. 151 ust. 5.